

1987 மார்ச் 2]

* திரு. வி. பி. சிந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அறிமுக கட்டத்திலேயே இச்சட்ட முன்வடிவை எதிர்த்துப் பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : you objection is recorded உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதத்திற்கு வரும்போது பேசலாம்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்ட்ரடொக்ஷனிலேயே கூட பேசலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதத்தின் போது பேசலாம் ; I will give you more time

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

7. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்.

பாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 27 ஆம் தேதியன்று சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு* தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

(முற்பகல் 10-40)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ப. ந. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இத்தீர்மானத்தை வழி மொழிகிறேன்.

* 165—175ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

*176—189ம் பக்கங்களில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் படிக்கப்பெற்ற ஆளுநர் பேருரையின் தமிழாக்கம் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[1987 மார்ச் 2]

*டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் 1987ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 27 ஆம் தேதியன்று சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டத்தில் உவந்தளித்த பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் என்னுடைய உணர்வுகளை இம்மன்றத்தில் பகிர்ந்துகொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். நம்மை எல்லாம் வளர்த்து ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தை நம்மிடத்தில் தந்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

Dear Brother,

Go to the people ; live among them ; learn from them ; love them ; serve them ; plan for them ! start with what they know ; build on what they have."

என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தக் கருத்தை நம்மிடத்தில் வலியுறுத்திவிட்டு சென்றிருக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்துக்கு இலக்கணமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்த வழியிலே தன்னுடைய ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இலக்கணமாக மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரை அமைந்திருந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக பல்வேறு திட்டங்களை ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக பகுத்துப் பிரித்துப் பார்க்கின்றபோது ஒவ்வொன்றும் மக்கள் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களாக அமைந்திருக்கின்றன என்பது நமக்கு மிகத் தெளிவாக தெரியும்.

கள் இறக்கும் தொழிலாளர்கள் 30 ஆயிரம் பேர் வேலை வாய்ப்பை இழப்பார்கள் என்ற வகையிலே ஒரு கூக்குரல் எழும்பியது. கள், சாராயம், தேவையா இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சினை, அது தேவையா என்று வருகின்றபோது நடைமுறை எப்படி இருந்தாலும், நாட்டு நிலை எப்படி இருந்தாலும் பொதுவாக அது தேவையற்றது என்று பல முன்னோர்கள், ஆன்றோர்கள் எல்லாம் இங்கே எடுத்து வைத்துள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் வரையறுத்துப் பார்த்து எவ்வளவு சங்கடம் ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதனைத் தவிர்க்க வேண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ள நல்ல கருத்துக்களை ஏற்க வேண்டுமென்ற புனித அடிப்படையில் ஏற்று அதனை இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

1987 மார்ச் 2]

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

இந்தச் சூழ்நிலையில் 30 ஆயிரம் பேருக்கு மேல் சாதாரண பணை மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை போய் விட்டது என்கிற நிலை ஏற்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் வணக்கத்திற்குரிய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கள் இறக்கும் தொழிலாளர்கள் கள்ளை இறக்குவதற்கான வாய்ப்பு இல்லையென்ற நேரத்தில் அவர்கள் பதநீர் இறக்குவது, பணைவெல்லம் தயாரிப்பது பணை தொடர் புடைய பொருள்களைத் தயாரிப்பது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடலாம் என்றும், அப்படி ஈடுபடும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூபாய் 2 ஆயிரம் கொடுக்கிறோம் என்றும் இந்த அரசு அறிவிப்பு செய்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக் கூடாது. எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் மக்கள் உழைக்காவிட்டால் நாடு முன்னேறாது. இந்த நிலையில் மரம் ஏறும் தொழிலை மேற்கொண்டு இருக்கும் அவர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டால் தான் நாட்டின் நலன் சிறக்கும் என்ற அடிப்படையில் இத்திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தவர் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இன்னும் அடுத்து வருகின்றபோது வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'ஆளுக்கு ஒரு வீடு கட்டுவோம், அதிலே ஆயக் கலைகளை சீராக பயிலுவோம்' என்று ஒரு முறை சொன்னோம். அப்படி சொல்கின்ற நேரத்தில் கூட பலர், பல நேரங்களில், பல முறையில் விமர்சனம் செய்தார்கள். அதற்கெல்லாம் நான் இங்கே பதில் சொல்லாவிட்டாலும்கூட ஒன்றை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'கிளறாத சோறு, வேகாது, சீவாத தலை படியாது, துவைக்காத துணி வெளுக்காது, விளக்காத உண்மை வீணாகிப் போய்விடும்' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில விளக்கங்களை மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதைப்பற்றி பலர் பலவற்றைச் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இங்கே ஆட்சி செய்தவர்கள், அப்படி ஆட்சி செய்து விட்டு ஆட்சி செய்கின்ற தகுதியை மக்களால் இழந்தவர்கள், இன்றைக்கு வெளியிலே பேசும்பொழுது கூட பல கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லக்கூடிய இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் உள்ளாட்சித் தேர்தலை மனத்தில் வைத்துத்தான் சொல்லப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். வீடு கட்டுகின்ற திட்டம், ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய திட்டம், நலிந்த பிரிவினர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டங்களெல்லாம் உள்ளாட்சித் தேர்தலை மனதில் வைத்துத்தான்

(டாக்டர் கே. சபரசம்)

[1987 மார்ச் 2]

சொல்லப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றவில்லை. இன்றைக்கு 'குன்றம் சிறுத்து குப்பை மேடாகி விட்டது' என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் உள்ளாட்சித் தேர்தலையோ அல்லது பொதுத் தேர்தலையோ அல்லது அரசியலையோ பின்னணியாக வைத்து இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டங்களைப் போடக் கூடியது அல்லது என்பதை மட்டும் மனத்தில் புதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்தத் தமிழகத்திலே இதுவரையிலேயும் கட்டியிருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை, அதனால் பலன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்று பார்க்கின்றபொழுது, இந்தியத் துணைக் கண்டமே பிரமிக்கத்தக்க வகையிலே இருக்கிறது. 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு வரையிலேயும் முப்பதாண்டு காலமாக பலபேர்கள் முயன்று செய்து முடித்தவைகளைவிட, தேவைகளைவிட, அவர்களுடைய சேவைகளைவிட மிகச் சிறந்த சேவையை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து காட்டியிருக்கிறது என்கின்ற உண்மை நாட்டுக்குத் தெரியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் அவற்றை நாங்கள் செய்தோம். ஆனால் அதற்கும்கூட இங்கே ஏற்கனவே ஆண்டவர்கள் ஒரு விமர்சனத்தைச் சொன்னார்கள். இவர்கள் சொன்னது நவிவுற்ற பிரிவினருக்கு என்று, ஆனால் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கூட மந்திரிக்குக்கூட கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று வெளியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்வேன், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக உயர்ந்தவர்களுக்கு, படித்தவர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்கு, வியாபாரிகளுக்கு என்று எற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு, மட்டுமல்லாமல், எல்.ஐ.ஜி. என்ற வகையில், அதாவது லோ இன்கம் குரூப் என்ற நிலையில் இருக்கக்கூடிய மிகக் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக மிகக் கீழான நிலையிலே இருப்பவர்களுக்கும் நாம் பல்வேறு வகைகளிலேயும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

1986 ஆம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தபிறகு, பலவகைகளிலே நாம் இந்த வீடுகளைக் கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி காவேரிப்பட்டினம். அதிலே ஒரு ஒன்றியம்-காவேரிப்பட்டினம் ஒன்றியம், அந்த ஒன்றியத்தின் மொத்த மக்கள் தொகை 36,591. இது காவேரிப்பட்டினம் ஒன்றியத்தில்-காவேரிப்பட்டினம் தொகுதி அல்ல. காவேரிப்பட்டினம் ஒன்றியம், அங்கே இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்கள் மட்டும் 11,204. இதுவரையிலேயும் அந்த யூனியனிலே

1987 மார்ச் 2]

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

கட்டியிருக்கும் வீடுகள் 790. அது மட்டுமல்ல, 1986 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்துள்ள புனிதத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே காலனிகளிலேயும் வீடுகள், ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் 15 வீடுகள், 20 வீடுகள், 25 வீடுகள், 50 வீடுகள் என்று வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே ரேடியோ, டெலிவிஷன் வைத்துக்கொள்ள அறை; கழிவு நீர்க் கால்வாய், கழிவறை; ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும், குடிதண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி, மின்னணைப்பு வசதி ஆகியவை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1986 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, இந்தத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியதற்குப் பிறகு, சாதாரண ஆதி திராவிடர்களுக்கு என்னுடைய ஒரு ஒன்றியத்தில் மட்டும் இவ்வளவு பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நேற்றைக்கு இது பற்றிய கணக்கை, அதிகாரிகளிடமும், சேர்மனிடமும் வாங்கி வந்திருக்கிறேன், இதைப் பார்த்த பிறகு.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே, “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாக நாங்கள் எங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதையெல்லாம் பார்த்து விட்டு, “குன்றம் சிறுத்து குப்பை மேடானது” என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நிலை அப்படி. குன்றத்திலே இருந்தவர்கள் குப்பை மேட்டிற்குப் போன பிறகு, இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சொற்களைக் கையாள் வேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டதற்காக நான்கூட வருந்துகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. மு. இராசாங்கம் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், கவர்னர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற பொழுது, கிராமப் புறங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள திட்டங்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிதி உதவியால்—ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டத்தின் மூலம் சாலை அமைப்பு, கழிவு நீர்க் கால்வாய் வசதி போன்ற வசதிகள்—செய்து தரப்படுகின்றன. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மாநில அரசினுடைய திட்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* டாக்டர் கே. சமரசம் : துணைத் தலைவரவர்களே, குடும்பம் என்றால் புருஷன்-பெண்டாட்டி. அரசாங்கம் என்றால் மத்திய-மாநில அரசுகள்தான். தமிழக அரசு மட்டும் செய்தது என்று நான் சொல்லவில்லை. தமிழக அரசு அதை நிர்வகித்து

(டாக்டர் கே. சமரசம்)

[1987 மார்ச் 2]

வருகிறது; செயல்படுத்தி வருகிறது; நாட்டு மக்களுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசு மக்கள், மாநில அரசு மக்கள் என்று வித்தியாசம் இல்லை. மத்திய அரசு செய்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் மத்திய அரசு மக்கள் வேறு இருக்கிறார்களா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதை முதலிலே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு வேறு, அதற்கு வேறு என்று ஏதாவது இருந்தால் நான் அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பொருத்தமாக இன்னொன்றைச் சொல்ல முடியும். இப்போது அதற்கு அவசியமில்லை. மத்திய-மாநில அரசுகள் உறவுக்கு இது சிறப்பாக இருக்கிறது; பெருமை கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே சீனியர் சீலிப் மினிஸ்டர் என்ற வகையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு எந்த மாநில முதலமைச்சரும் நாட்டு நலனுக்காக, நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக மத்திய அரசுடன் வாதாடி, போராடி பெறுவதைவிட அதிக அளவில் மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற நம்முடைய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மத்திய நிர்வாகத்தை வற்புறுத்தி, அதிகம் பெற்று காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட வேண்டும்; அந்த வகையில் இருக்க வேண்டுமென்று எங்களுடைய தோழமைக் கட்சி நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மக்களுடைய நல் வாழ்விற்காக நற்பணியாற்ற பல்வேறு வகைகளில் கிடைக்கின்ற உதவிகளை—உதவி எங்கே இருந்து வந்தாலும், மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, வங்கியிடமிருந்தாலும் சரி, தனியாரிடம் இருந்தாலும் சரி, உலகத்தில் எந்த மூலை முடுக்குகளில் இருந்தாலும்—பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற அந்தத்திறமையை, எண்ணத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைத் தவிர, வேறு எவரும் பெற்றிருக்கவில்லை என்ற கருத்தை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. விலைவாசிப் பிரச்சினை இருக்கிறது. பஞ்சத்தைப் பற்றி, பசியைப் பற்றி, பட்டினியைப் பற்றி எல்லாம் பேசுகிறோம். முன்பு சிலர் ஆட்சி செய்கிறபோது ரேஷன் கார்டு கொடுத்து, ரேஷன் அரிசி வாங்கச் சென்று தாய்மார்கள் வரிசையில் நின்று, கடைசியில் குழந்தையைப் பெற்று கையிலே எடுத்துச் சென்றார்கள் என்று பழங்கதை சொல்வார்கள். அந்தக் கதை இப்போது இல்லை. தொழிலாளர்கள், நலிந்தவர்கள், ஆதி திராவிட மக்கள், மலைசாதி மக்கள் என்று இப்படி

1987 மார்ச் 2]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

சராசரி நிலையில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்கின்ற வகையில் ஒரு ரூபாய் நாற்பது பைசாவுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி என்ற வகையில் 38,000 குடும்பங்களுக்கு மேல் அரிசி, கோதுமை வழங்குகிறோம். இதிலே கூட இரண்டு அரசுகளும் இருக்கலாம். இப்படி இருப்பதிலே தவறு என்ன? நாம் யாருக்குத் துணையாக யாரோடு இணைந்திருக்க வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களோ அந்த அடிப்படையிலே இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்திருக்கிறது; மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதற்கு இவை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டு என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பங்கீடு முறையில் இல்லாதவர்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இந்த அரசு செயலாற்றி வருகிறது. அந்த அடிப்படையிலே இது ஒரு மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தின் மகத்துவமாக இருக்கிறது என்பதைப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காலணித் திட்டம். அதாவது செருப்பு வழங்கும் திட்டம். இது சிலருக்கு சிரிப்பாக இருக்கலாம். இந்தக் காலணி வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறதே, இதனால் பயன்படக் கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்? ஒரு கோடி பேர். ஒரு கோடி பேர் பயன்படக்கூடிய ஒரு உயரிய திட்டம் இது. முதலில் புதிர், முடிவில் புதுமை. அவரே புரட்சித் தலைவர். ஒரு நாட்டின் எதிர்கால இளம் சிங்கங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு செயல்படுத்தக் கூடிய வகையில் காரியங்களை நடைமுறைப்படுத்தத் தெரிந்திருக்கிற ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைத் தவிர வேறு ஒருவர் இருக்க முடியாது. வசதியானவர்களாக இருந்தாலும், வசதியற்றவர்களாக இருந்தாலும் அமெரிக்காவில் இருந்தாலும் சரி, ரஷ்யாவில் இருந்தாலும் சரி, இந்தத் திட்டத்தை மதிப்பீடு செய்து, இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிற உணர்வை எண்ணிப் பார்த்து— இந்த அரும்பெரும் திட்டத்தை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும் வரவேற்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

காரணம் இது ஒரு அடிப்படைத் திட்டம். 75 இலட்சம் குழந்தைகள் இதனால் பயன் பெறுகிறார்கள். 25 இலட்சம் தாய்மார்களுக்கு மேல் இதிலே பயன்பெற முடியும். ஒருவர் சொன்னார்—பழக்கத்தை விதை, ஒழுக்கத்தை அறுவடை செய் என்று. ஆகவே பழக்கத்தை விதைத்து, ஒழுக்கத்தை அறுவடை

(டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 மார்ச்]

செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட திட்டம் தான் இந்த பிஞ்சுக் குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் காலணி வழங்கும் திட்டம். சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடுபவன்தான் சரித்திர நாயகன் என்று சொன்னார்கள். அந்த சமுதாய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடக்கூடிய ஒப்பற்ற தலைவராக இருக்கக்கூடிய காரணத்தால்தான் உடல்நலம் இல்லாமல் அமெரிக்காவில் இருந்தாலும் கூட அவரும், அவரைச் சார்ந்துள்ள கட்சியினரும் அமோக வெற்றி பெற முடிகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். A sound mind in a sound body என்று சொன்னார்கள். அந்த இலக்கணத்திற்கேற்ப உருவானதுதான் இந்தத் திட்டம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

காந்தியடிகள் கூட ஒரு காலத்தில் சொன்னார்கள் : “Man is the best machines” என்று. இந்தியா போன்ற ஏராளமான ஜனத் தொகை கொண்ட நாட்டில் ஜனத்தொகை மிக அதிக அளவில் இருக்கிற இந்நிலையில் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். கம்பியூட்டர் வந்தால் எதிர்ப்பு; டைப்ரைட்டர் வந்தாலே எதிர்ப்பு என்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இவற்றை எல்லாம் உருவாக்கிவிட்ட நிலைமையில், வாழ்கிற அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிற திட்டங்களை உருவாக்கக்கூடியவர்கள் தான் நல்ல அரசியல்வாதியாக, நாட்டின் தலைமகனாக இருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, மகாத்மா காந்தி எப்படி தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தினார்கள், இந்தியாவை எப்படிப் படம் பிடித்து உலகிற்குக் காட்டினார்கள் என்பதை எல்லாம் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த அடிப்படையே இப்போது மீண்டும் தேவை என்ற அளவுக்குத்தான் நாட்டின் நிலை இருக்கிறது என்பதையும் யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சாதாரணமாக நாம் பயன்படுத்தக்கூடிய பென்சில், பேனா, பூட்டு, சாவி இவைகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாம் கூட தோழர்களால், தொண்டர்களால், அடிமட்டத்தில் இருக்கக் கூடியவர்களால் தயாரிக்கப்படக் கூடிய பொருட்களைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலை வந்தால்தான் இவர்கள் எல்லோரும் வேலை வாய்ப்பு பெற முடியும். இல்லாவிட்டால் அது முடியாது.

லேபர் இன்டென்சிவ் என்பது வேறு. கேப்பிட்டல் இன்டென்சிவ் என்பது வேறு. இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் லேபர் இன்டென்சிவ் மிக மிகத் தேவை. ஒரு ஆள் வேலைக்குப்

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

போகவேண்டும் என்றால், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் —கேப்பிட்டல் இன்டென்சிவ் என்று வைத்துக் கொண்டால் 50 இலட்சம் ரூபாய் தேவை. ஆனால் குறைந்த முதலீடு, அதிகம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றை உருவாக்க வேண்டுமென்றால், இதைவிடச் சிறந்த திட்டத்தை யாரும் கொண்டு வந்துவிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைப் பார்த்து சிலர் சங்கடப்படுகிறார்கள்; கிண்டல் செய்கிறார்கள்; கேலி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால்— காலையில் ஒரு சிலக் சட்டை மாலையில் ஒரு சிலக் சட்டை; அதற்கேற்றாற்போல் துண்டு, கண்ணாடி, பேனா, செருப்பு உட்பட அனைத்தும் ஒரே யூனிபாரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இது விலா நோக சிரிக்கக்கூடியதாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைப் பார்த்து இதனால் பலன் பெறக்கூடிய தொழிலாளர்கள், ஏழைகள், பிஞ்சுக் குழந்தைகள் எப்போதோ புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாடி வைத்த பாட்டை இன்று பாடுகிறார்கள். “அங்கே சிரிப்பவர்கள் சிரிக்கட்டும் அது ஆணவச் சிரிப்பு; இங்கே நாம் சிரிக்கும் புன்சிரிப்போ ஆனந்தச் சிரிப்பு” என்று எதிர்காலத்தை நினைத்து அவர்கள் பாடிக் கொண்டிருப்பதை மனக்கண்ணால் இந்த மன்றமே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உழைப்பும், உயர்ந்த கடமை நோக்கமும் உடையவன்தான் தலைவன். அதாவது தலைவன் என்பதற்கு இலக்கணம் என்ன என்று பார்த்தால், உழைப்பும், உயர்ந்த கடமை நோக்கமும் உடையவன்தான் தலைவன் என்று சொன்னார்கள். இன்னொன்றையும் இன்னொருவர் சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அதாவது “அன்பில்லாதவர்களிடத்தில் அறிவை எதிர்க்காதே” என்று. எனவே உழைப்பும், உயர்ந்த கடமை நோக்கமும் கொண்ட தலைவர் கொண்டு வரக்கூடிய திட்டத்தைப் பற்றி அன்பில்லாதவர்களிடத்தில் போய்க் கேட்டு அவர்களுடைய அறிவை எல்லாம் எதிர்பார்த்து காரியத்தில் இறங்காதே என்றும் ஒரு அறிஞர் சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறார். செய்நன்றி மறப்பவர்கள் தன்னைத்தானே அநாதையாக்கிக் கொள்கிறார்கள். அப்படி செய்நன்றி மறந்து தன்னைத்தானே அநாதை ஆக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஆயிரம் விமர்சனம் செய்தாலும் அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்படுவதில்லை நாங்கள். நெருப்பாற்றிலே நீந்தி வந்தவர்கள், வெய்யில் பட்டு கருகிவிட மாட்டோம்; வாடிவிட மாட்டோம், எங்களது பணி தொடரும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 மார்ச் 2]

இன்றைய தினம் வறட்சி மீட்புப் பணி மற்றும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற பணி ஆகிய வகையில் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விரிவான அறிக்கையை இங்கே வைத்தார்கள். அந்த அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு இதிலே எந்த அளவுக்கு நாம் நம்முடைய கருத்தை, நம்முடைய செயலை, நம்முடைய உணர்வைப் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். நாட்டு நலப் பணிகளில் நாம் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் “மந்திரி நமது மாநிலத்தில் மாதம் மும்மாரி மழை பொழிகிறதா” என்று கேட்கிற நிலை யாருக்கோ இருந்தது.

(முற்பகல் 11-00)

அதை உணர்ந்த காரணத்தினால், அப்படிப்பட்டவர்கள் செய்நன்றி மறந்து அநாதையாகிவிட்ட காரணத்தினால், அவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து அதை ஒரு படிப் பினையாக, பாடமாக ஏற்று நாம் செயல்பட வேண்டும். வறட்சி வருவதற்கு முன்பாகவே அதை எதிர்த்துத் தடுக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு புரட்சியை உருவாக்கக் கூடிய முறையில் அதை எதிர்த்துப் பேராடக் கூடிய வகையில் தேவையான திட்டங்களை இன்றையதினம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கேச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டும்தான் அல்ல, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றைச் சொல்லலாம். பேராசிரியர் மு. வ. அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “உலகம் திருந்த உள்ளம் திருந்த வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு பிரச்சினையும் வருகிறபோது அதை மனிதாபிமானத்தோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாகச் சொன்னால் கொசு ஒழிப்புத் திட்டம். கொசு ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் கொசு மருந்து அடித்து விட்டால் மட்டும் போதாது. கொசுவை ஒழிப்பதற்கு மருந்தும் அடிக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் சாக்கடை நீரும் தேங்கிக் கிடக்காமல் போக்கியாக வேண்டும். அப்படி இரண்டு நிலைகளிலேயும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால்தான் அந்தக் கொசு ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியும். அந்த வகையில்தான் டாக்டர் மு. வ. அவர்களும் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை யில்தான் நாமும் செய்கிறோம்.

அதேபோல் இன்னொன்றைச் சொல்ல வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கிற தமிழன் ரோட்டிலே எச்சில் துப்பு கிறானே என்று ஒருவர் சொன்னால் தமிழர்களே இப்படித்தான் என்று சிலர் சொல்வார்கள். சிங்கப்பூரிலே இருக்கிற தமிழன்

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

எச்சில் ரோட்டிலே துப்புவதில்லையே, ஏன்? சென்னையிலே இருக்கிற தமிழன் மட்டும் துப்புகிறான் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அது பழக்க தோஷம். அப்படிப் பழக்கத்திலே வரும் சில முறைகளை மாற்றி, நல்ல முறையில் அமைப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்த வகையிலேதான் படிப்படியாக பல நல்ல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலே பல் வேறு திட்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே, கொடைக்கானலிலே ஒலி—ஒளி பரப்பு நிலையம், தொலைக்காட்சி நிலையம் அமைத்து, நிகழ்ச்சிகளை 'ரிலே' பண்ண முடியும் என்ற நிலையில் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே இருக்கிற மாநிலங்களில் இப்படித் தலைநகர் அல்லாத இன்னொரு மாவட்டத்தில் தொலைக்காட்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் நம்முடைய பாரதப் பிரதமருக்கும் இருக்கின்ற நல் உறவின் காரணமாகத்தான் சென்னை தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் ஒளி பரப்புகளை கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சி நிலையத்திற்கு 'ரிலே' செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற அனைவரும் உலகச் செய்திகளை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. காலையில் பிரதமர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கிறார் என்று சொன்னால் தமிழகத்திலே இருக்கிற உழவன் கூட அதை உடனே தெரிந்து கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்போதே முழுவதுமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அன்று மாலையே முழுச் செய்தியும் நேரிலேயே பார்த்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இந்தக் கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சி நிலையத்தை ஆடம்பரம் என்று சிலர் சொல்லலாம். இன்றைய ஆடம்பரம் நாளைய அவசியத் தேவை என்ற அடிப்படையிலேதான் கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் வற்புறுத்தலால் தான் பொது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கக் கூடிய வகையில் உலகச் செய்திகளை எல்லா மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணகர்த்தாவாக அவர்கள் விளங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 மார்ச் 2]

வேறு சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே எந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னாலும் அது மத்திய அரசின் திட்டமா, மாநில அரசின் திட்டமா என்று சொல்லச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் அல்லது பிரதமரும், முதலமைச்சரும் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், அந்த உறவு முறை பூனை தன் குட்டியை கவ்விச் செல்வது போன்று இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பூனை எலியைக் கடித்துக் குதறுவது போன்று இருக்குமானால் அது நல்ல நட்பாகாது. அது நாட்டுக்கே ஆபத்து. அந்த நிலையிலே எதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த ஆளுநர் உரையிலே ஊட்டியிலே 170 கோடி ரூபாய் செலவில் எக்ஸ்-கதிர் படச்சுருள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை நிறுவவதற்கும், மணலியிலே ரூ. 600 கோடி செலவில் எண்ணெய் தூய்மைப்படுத்தும் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கும் அனுமதி அளித்து அதற்கு உலக வங்கியின் கடனைப் பெறுவதற்கும் வழிவகை செய்திருப்பது பற்றி நன்றி தெரிவித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், மிகப் பெருமை படக் கூடிய வகையில் இரு அரசுகளுக்கும் உறவு முறை இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து பெருமைப்பட வேண்டும். ஆனால் சிலர்—அவர்களை தேசிய சக்திகள் என்று சொல்ல மாட்டேன்—தேசியத்தில் சில தீங்கான சக்திகள். ஒரு கலெக்டரிடத்தில் போவது, ஒரு மனுவைக் கொடுப்பது, அந்த மனுவை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாகவே கூறுவது, “இப்போதுதான் பெரியவர் வந்தார். பார்த்துப் பேசி விட்டோம். நாங்கள் ரொம்ப நல்லாவே இருக்கிறோம். நாங்கள் சொன்னோம். 60, 40 வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று. அப்புறம் சி-எம்மும், பி-எம்மும் பார்த்தார்கள். 50, 50 வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு கட்டிவிட்டார்கள். அதற்கு சரியென்று விட்டு விட்டோம். அடுத்த வாரம் போய்விடும். அடுத்த மாதம் எலக்ஷன். இதைப் பேசி முடித்து விடலாமென்கிற நிலையில்” சொல்கிற அளவிற்கு தேசியத்தில் சில தீங்கான சக்திகள் ஈடுபட்டு, வதந்திகளைக் கிளப்பி, வாதங்களை உருவாக்கி, நியாயங்களை எதிர்பார்க்கிறவர்களை நீங்கள் களையெடுக்கத் தவறினால், நிலைமை சரியாக இருக்காது என்பதை மட்டும் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு அரசாங்கம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இலக்கணம் இருக்கிறது. இரண்டு ஆட்சி முறை இருக்கிற இந்தியாவில் எப்படி ஆட்சி முறையை வகுத்துக் கொள்ள

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

வேண்டும், எப்படி நட்பு முறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு,

“ உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு ”

என்ற குறளுக்கு ஏற்ப அரசியலில் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டுமென்பதற்கு ஏற்றவகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் தேசிய சக்தியில் சில தீய சக்திகள் நுழைந்து அதைக் கெடுத்துக் கொண்டு இருப்பதை நீங்கள் தடுக்கத் தவறினால், அதுகுறித்து சரியான முறையில் அணுகத் தவறினால், செல்லரித்துப் போகிற நிலைமை வந்து விடும் என்பதற்காக நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து “எனரீ” , அதாவது மின்சாரம். மின்சாரம் மிக மிகத் தேவையான ஒன்று. இன்றையதினம் மின்சாரம் இல்லாமல் எதுவுமே இல்லை. எந்தப் பிரச்சினையானாலும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மின்சாரம் இல்லாவிட்டால் எதுவுமே இல்லையென்கிற அளவிற்கு உலகம் போய்விட்டது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு தமிழ்நாடு அரசு பல்வேறு திட்டங்களை மத்திய அரசின் உதவியோடும், மாநில அரசே தனிதனும், பல்வேறு நிறுவனங்களைத் தொடர்பு கொண்டும் நிறைவேற்றி வருகிறது. இந்த ஆளுநர் உரையில் பல மின் திட்டங்களைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், ஒகேனக்கல் மின் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த நேரத்தை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவிரிப் பிரச்சினையைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது காலப்போக்கில் நடுவர் மன்றம் போனாலும் சரி, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போனாலும் சரி, மத்திய அரசு தலையிட்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இருந்தாலும் சரி, அல்லது மாநில பரிபர்த்தனைக்குள்ளே முடிந்தாலும் சரி; அதிலே தேசிய சக்திகளுக்கும், மாநில சக்திகளுக்கும் இடையே போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு சக்திகளும் இடத்திற்கு ஏற்ப பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டம் இரண்டு மாநிலங்களும் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ளக் கூடிய உயர்ந்த திட்டமாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஒகேனக்கலில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் முன் வரவேண்டும். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் கர்நாடக அரசும், தமிழக அரசும் மிகச் சிறந்த உச்சநிலையை அடையும். அதனால் தொழில்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 மார்ச் 2]

வளம் பெருகும். ஆகவே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வரவேண்டும். அதற்கு முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மொழிப் பிரச்சினை. மொழி என்று வருகிறபோது நம்முடைய உணர்வுகளை நமக்கு ஏற்றாற்போல சொல்லி இருக்கிறோம். வேறு பலர் அவரவர்களுடைய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திற்கு எப்படிப் போக வேண்டும் என்று நியதி இருக்கிறது. ஒரு அரசியல்வாதிக்கு அல்லது பொதுநல சேவையில் இருக்கக் கூடியவருக்கு ஒரே நேரத்தில் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்கிற நிலைமை வரலாம். ஒன்று கல்யாணம், மற்றொன்று கருமதி. இரண்டும் இருக்கும். அப்படிக்கல்யாணத்திற்குப் போகிறபோது, துக்கத்தினால் ஏற்படுகிற கஷ்டம் இருந்தாலும்கூட, அதை வெளிக்காட்டாத பக்குவமும், நாம் எங்கே செல்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து மனமக்களை வாழ்க, வளர்க என்று வாழ்த்துகிற பக்குவமும் தேவை. ஆனால் கல்யாணத்திற்குப் போய் வாழ்க, வளர்க என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்து கருமதிக்குப் போய் அந்த இடத்திலும் வாழ்க, வளர்க என்று சொன்னால் அவன் பைத்தியக்காரனாகத்தான் இருப்பான். அல்லது கருமதிக்கு முன்னாலே போய்விட்டு அடுத்து கல்யாணத்திற்குப் போகக் கூடியவன் அங்கே சென்று துக்கத்தை அனுஷ்டிப்பானேயானால் அவன் இந்த நாட்டிற்கு உதவாதவனாக இருப்பான். அப்படிக்கூட சிலர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இடம் அறியாமல், பொருள் அறியாமல், காலம் அறியாமல், எங்கே வேண்டுமானாலும் எதையும் சொல்லிக் கொண்டிருப்போம், எதையும் செய்து கொண்டிருப்போம் என்கிற நிலையில்கூட சிலர் இருப்பார்கள். அது அவர்களுடைய மனப்பக்குவம். அதற்கு அவர்கள்தான் தீர்ப்பு சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். வேறு யாரும் எதுவும் சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவாகச் சொல்வேன். தமிழ் இன்றையதினம் உடுக்கையின் இடது பக்கம் போல இருக்கிறது. உடுக்கைக்கு இரண்டு பக்கமும் அடி. உடுக்கை அடிப்பவர்கள் இடது கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கம் தான் அடிப்பார்கள். இந்தியாவில் தேசிய மொழிகளில் தமிழ் அப்படி தேவையற்ற நிலையில் இருப்பதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எதிர்க்கிறோம். அது நல்வாழ்வு பெறவேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் வழிவகை காணவேண்டுமென்று நாம் துடிக்கிறோம்.

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதற்கேற்ற நடைமுறையைக் கொண்டு வருவதற்கு எல்லா வகையிலும் முயற்சிக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் நாம் பின்வாங்கியவர்கள் அல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒவ்வொன்றாக, மெதுவாக, எப்படி ஒரு ஈரத்துணியை முள் மீது போட்டு விட்டால், காய்ந்து எடுப்பதற்கு முன்பாக அது கிழிந்து போகாமல் இருக்க வேண்டும், அதே நேரத்திலே அது காய்ந்தும் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் போல், நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய வகையிலே நாம் இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இந்த மொழியைக் காக்கக் கூடிய வகையில், தமிழகத்தில் தமிழ் அறிந்தவர்களுக்குத் தான் எங்கும் வேலை என்று சொல்லக் கூடிய நிலையில், 'கொட்டடிக்குள் தமிழ் இருப்பதும், கொட்டமடிக்கக் கூடிய நிலையில் பிற மொழிகள் இருப்பதும்' தேசியத்திற்கு விரோத சக்தியாக அமைந்து விடும்.

(முற்பகல் 11-10).

நாம் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை மிகப் பெரிய அளவிலே விரும்புகிறோம். தேசிய நிரோட்டம் என்பது ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். தலை எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு பெரியதாக பெருவிரல் இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் எண்ண முடியாது. எந்தெந்த அவயவங்கள் எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும், எந்தெந்த சைசில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணம் இருக்கிறது. அந்த இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும் என்பதிலே இரண்டு கருத்துக்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், இந்த அரசுக்கும் இல்லை. அந்த அடிப்படையிலேதான் நாம் சொல்கிறோம், ஒரு நாட்டின் பூரண சுதந்திரம் அந்த நாட்டினுடைய மக்களின் கல்வியை வளர்ப்பதாகும். கல்வி கெட்டால், கண்ணும் போச்சு, பொன்னும் போச்சு, எல்லாம் போச்சு, நாடும் போச்சு. எனவே கல்வியிலே நாம் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். கல்வியைப் போதிப்பதிலே, ஒரு மொழி அடிமையாகிவிட்டால், அந்த மொழி இருக்குமிடம் தெரியாமல் போய் விட்டால், தெரியாத ஒரு மொழி அந்தக் கல்விக்கு தலைமையிடமாக வந்து விட்டால், நாம் இருப்போமா அல்லது இல்லாமல் போவோமா என்பது கேள்விக்குறியாகும். எனவே இந்தப் பிரச்சினையில், இதை வலியுறுத்தக் கூடிய வகையில், இன்றைய தினம் பல்வேறு வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துரைக்கக் கூடிய இந்த அரசு பாராட்டுக்குரியது.

அது மட்டுமல்ல, சர்க்கரை ஆலை. தமிழகத்திற்கு முதன் முதலாக கரும்பைக் கொண்டு வந்தவனே அதியமான் தான். அதியமான், அவன் தரம்புரி மாவட்டத்திற்குச் சொந்தக்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 மார்ச் 2]

காரன். தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குச் சொந்தக்காரனான் அதியமான் தான் தமிழகத்திற்கு முதன் முதலாக கரும்பைக் கொண்டு வந்தவன். அந்த தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இருக்கிற பாலக்கோடு சுகர்ஸ்தான் தமிழகத்திலே இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகளிலேயே அதிகச் சத்தை கொடுக்கக் கூடிய ஆலையாக இன்று விளங்கி வருகிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திலேயிருக்கிற அந்தச் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து சர்க்கரை முழுமையாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அப்படிச் செய்தும் இன்னும் கரும்பு அதிக விளைச்சல் தரக்கூடிய நிலையில் தர்மபுரி மாவட்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் மேலும் சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்க வேண்டும் என்று தமிழ்நாடு அரசு விரும்புகிற இந்த நேரத்தில், சர்க்கரை ஆலைகளிலே ஒன்றை, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே நிறுவுவதற்கு உரிய சரியான வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், நிறுவ வேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த ஆண்டே அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கிற அந்த மாவட்டம், புரட்சித் தலைவர் அவர்களால், வளர்ச்சிகள் பல பெற்று இருக்கிற அந்த மாவட்டம், புதிய திட்டங்களைப் பல்வேறு வகைகளிலே உருவாக்கியிருக்கிற அந்த மாவட்டம், புரட்சித் தலைவர் அந்த மாவட்டத்திற்கு வருகிறார் என்ற உடனே பல வருடங்களாக மத்திய அரசு, மாநில அரசு இரண்டுமே முயற்சித்து முடியாமல் போன கேள்வரப்பள்ளி DAMஐக் கட்ட உடனடியாக நிறைவேற்ற முதல்வர் அவர்களால் தனி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இன்றைக்குச் செயல்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கிற மாவட்டம், மேலும் சிறக்கக் கூடிய வகையில், வறுமை நிலையிலிருந்து விலகக் கூடிய வகையில், வளர்ச்சியைப் பெறக் கூடிய வகையில், அந்த இனிப்பான செய்தியை சொல்லக் கூடிய வகையில், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குச் சர்க்கரை ஆலையைக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த வேண்டுகோளை நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கிருஷ்ணகிரி அணை தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த அணை பல்வேறு வகையிலே பிரசித்தி பெற்றது. அங்கேயிருந்து வரக்கூடிய தண்ணீர் இடது கால்வாய்ப் பக்கம் இருந்து வரக் கூடிய அந்தத் தண்ணீர் முகம்மது கவுஸ் ஏரி என்று சொல்லுகிற அந்த ஏரிக்கு வந்து பாசனத்திற்குச் செல்கிறது. அந்த ஏரி முழுவதும் உப்பு சுத்தி

1987 மார்ச் 2]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதிகமாக இருக்கிறது. உப்பு சக்தியாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்தத் தண்ணீர் பாசனத்திற்குச் செல்கிற காரணத்தால், அங்கே விளைச்சல் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்கள் பாழடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 10 ஆண்டுக் காலத்தில் நெல் உற்பத்தியினுடைய நிலை என்ன என்று பார்த்தால், மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே இப்படி பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு 'ஜிப்சம் டிரீட்மென்ட்' உடனடியாகத் தேவை. அப்படி இல்லை என்று சொன்னால், எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சியே இல்லாத பகுதியாக அது மாறிவிடும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால், அரசாங்கம் உடனடியாக இதிலே ஈடுபட்டு நல்லதொரு நிலையைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சேலம், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகத்தில் இருந்து பிரித்து அன்னை சத்தியா போக்குவரத்துக் கழகம் என்று உருவாக்க வேண்டும் என்று அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள், சமூக நலத் தொண்டர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோரால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்தினை ஏற்று வணக்கத்திற்குரிய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்னை சத்தியா போக்குவரத்துக் கழகம் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதியைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நான் அதற்கு நன்றி சொல்வதற்கு முன்பாக அந்த அன்னை சத்தியா போக்குவரத்துக் கழகம் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே உருவாகி அதற்கு நடுநாயகமாக, தலைமை இடமாக வைக்க வேண்டிய ஒரு பகுதி கிருஷ்ணகிரி-காவேரிப்பட்டினம் பகுதியாகும். மாவட்டத்திலேயே அது மிகச் சிறந்த ஒரு மையப் பகுதி ஆகும். அந்தப் பகுதியில் அதை வைத்து நிறைவேற்றினால் சால்ச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இங்கே வேறு சிலர் கூட, தேசிய கட்சியில் இருப்பவர்கள்கூட சொல்கிறார்கள், இந்த ஆளுநர் உரை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் நாங்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறோம் என்று. காரணம் அவர்கள் மாற்றத்தை எதிர் பார்த்தார்கள். எதிர்பார்த்த மாற்றம் வராமல் ஆளுநர் உரை வந்து விட்ட காரணத்தால் ஏமாற்றத்தை அணைத்துக் கொண்டார்கள், அவ்வளவுதான். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த ஆளுநர் உரை என்பது மிகச் சிறந்த தேவையான, நியாயமான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு கோடி மக்களுக்கு மேலாக பயன் பெறக் கூடிய இந்தத் திட்டங்களால்—சத்துணவுத் திட்டம், மருத்துவத் திட்டம், காலணி வழங்கும் திட்டம், இலவசமாக புத்தகங்கள் வழங்கும்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 மார்ச் 2]

திட்டம், இப்படி எல்லாம் கொடுத்து வருகிற காரணத்தால் ஆக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் அத்தனையும் ஆண்டவனுக்குச் சொந்தம் என்ற நிலை போய் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம் என்ற நிலை வந்ததைப் போல, ஒரு கோடி மக்களுக்கு மேலாக, அவர்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினை முழுவதையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு காரியங்களை ஆற்றுகின்ற காரணத்தால் புதிய ஒரு இனமே உருவாகின்ற நிலையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலையில், இந்தியா இனிமேலும் நிலைத்த ஒருமைப் பாட்டோடு விளங்கக் கூடிய வகையில் இருக்க வேண்டுமானால், தேசிய மொழிகள் அத்தனையும் தீர்க்க சுமங்கிலியாக விளங்க வேண்டுமானால், நமக்குத் தேவை United States of India. தேசிய ஒருமைப்பாடு நிலைத்து இருக்க வேண்டுமானால் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை United States of India. மத்திய மாநில உறவுகள் சிறந்து இது எப்போதும் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை United States of India. கங்கை—காவேரி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு யாருடைய தயவு தாட்சண்யத்தையும் எதிர்பாராமல் இருக்க வேண்டுமானால் இன்றைக்குத் தேவை United States of India. தெலுங்கு கங்கை திட்டம் தீவிரமாக நிறைவேற தேவை United States of India. காவேரிப் பிரச்சினை கைவிடாமல் இருக்க, கை விரிக்காமல் இருக்க தேவை United States of India. காந்தி, நேரு, ஏன் இந்திய சுதந்திரத்திற்காக, சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பாக பாடுபட்ட காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய கனவு நனவாக வேண்டுமானால் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை United States of India. அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு ஆட்சியில் இருக்கின்ற பல்வேறு உணர்வுகள் பல்வேறு திட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பகுத்து, பிரித்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதை எண்ணிப் பார்த்து மத்திய மாநில அரசுகள் சர்க்காரியா சுமிஷன் கொடுத்து இருக்கின்ற அறிக்கையை வைத்து பரிசீலனை செய்து எதிர்காலத்தில் நவ இந்தியாவை உருவாக்குவதற்கு இந்த ஆளுநர் உரை ஒரு முதல் காரணமாக இருக்கட்டும் என்று சொல்லி அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு உருவாக நாம் அனைவரும் பாடுபடுவோம் என்று சொல்லி ஆளுநர் உரையை வரவேற்று அமர்கிறேன்; நன்றி, வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

*திரு. கே. எம். தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக

987 மார்ச் 2] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய ஆளுங்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் கே. சமரசம் அவர்கள் தன்னுடைய வாதத்தில் உதகமண்டலத்தில் 170 கோடி ரூபாய் செலவில் எக்ஸ் கதிர் படச்சுருள் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை, சென்னை, எண்ணெய் தூய்மைப்படுத்தும் தொழிற்சாலை, மணலியில் ரூபாய் 600 கோடி செலவில் அமைக்கக் கருதியுள்ள “அரோமாட்டிக் சேர்மங்கள்” தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை என்று இப்படி அடுக்கடுக்காக இன்னும் 7 பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் சொல்லி, கொடைக்கானலில் டி.வி. ஒளிபரப்புத் திட்டம் போன்ற மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள திட்டங்களை எல்லாம் இன்றைய தினம் மனதாரப் பாராட்டி வரவேற்றுப் பேசினார்கள். இதற்கு முன்னாலே அந்தத் தொழிற்சாலைகள் பற்றி எல்லாம் சொல்லுகின்றபோது மாற்றான் தாய் மனப்பான்மை என்ற வகையிலே மத்திய சர்க்கார் நடக்கிறது என்று சொல்லி வந்தவர்கள் இன்றைய தினம் மனதார வரவேற்றுப் பாராட்டுகின்ற நிகழ்ச்சியை நான் வரவேற்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலே ரூபாய் 594 கோடி வரிச் சலுகையை அளித்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் மத்திய நிதியமைச்சர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். தமிழகத்திலே 1—1—1987 முதல் மதுவிலக்கை நாங்கள் பூரணமாகக் கொண்டுவந்து விட்டோம் என்று சொல்கிற நிலையில், தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் பூரண மதுவிலக்கு நடக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். கள், சாராயக் கடைகளை எல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, பிறகு ஓயின், பிராந்திக் கடைகளை ஒன்றாக இருந்ததை இன்றைய தினம் 5, 6 ஆக விஸ்தரித்து, அந்தக் கடைகளுக்கு அனுமதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே, அப்படியென்றால், அது பூரண மதுவிலக்கா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் எத்தனையோ படங்களில் இரட்டை வேடம் போட்டு நடித்திருக்கின்ற காட்சிகள் நமக்கு நன்றாக ஞாபகம் வருகிறது. ஆகவே இதிலே கூட அவர் இரட்டை வேடம் போட்டு நடிக்கிறாரா என்று கேட்க (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு): தேவையில்லாத விமர்சனம். நீங்கள் கள், சாராயம் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தீர்கள். யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று

[மாற்றுத் தலைவர்]

[1987 மார்ச்]

விவரங்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். ஆனால் இரட்டை வேடம் போன்ற விமர்சனம் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட விமர்சனத் திற்குள்ளே போக வேண்டாம்.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : நான் அவர் நடித்த படங்களைச் சொல்லி, இந்த ஆட்சி... (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே கள், சாராய நிலைமை பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே விற்கிறார்கள். அது அனுமதியோடு விற்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று கேட்டால் நல்லது. தேவையில்லாத விமர்சனங்கள், முதலமைச்சர் இரட்டை வேடம் பற்றியெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. அது அவசியமில்லை.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : நான் இவற்றைச் சொல்கின்ற போது இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே கள், சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டு, அதற்கு மாறாக பிராந்தி, ஓயின் கடைகளை எல்லாம் தமிழகத்திலே ஒன்றுக்கு, 5, 6 ஆக அனுமதித்திருப்பது எப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால், முதலமைச்சர் சில படங்களில் இரட்டை வேடம் போட்டு நடித்தது போல், இதிலும் இரட்டை வேடமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன் என்று தான் சொல்ல வந்தேனே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் அவரைத் தாக்க வேண்டிய நோக்கம் எனக்கில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் கள் சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டார்கள். அதனால், விஷ மதுக்களை அருந்தி எத்தனையோ பேர் கோவையிலே, சென்னையிலே மாண்ட செய்திகள் பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் மதுவிலக்கு, கலால் துறை, காவல் துறைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நமது நிர்வாகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஊழல் நடைபெறுவது சரிதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

இன்றையதினம் தமிழகம் முழுவதும் வறட்சி நிலை. 12 மாவட்டங்களில் வறட்சி வந்திருப்பதாக ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் காலை தினமணிப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது, 11 மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கலந்துகொண்ட கூட்டம் திருச்சியிலே நடைபெற்றது என்று. அந்தச் செய்தியை நான் பார்த்தேன். அதிலே தென்னாற்காடு மாவட்டக் கலெக்டர் சார்பிலே யாரும் கலந்து கொள்ளவில்லை. எங்களுடைய மாவட்டம் ஒரு வேளை வறட்சி நிவாரணப் பணிகளிலிருந்து புறக்கணிக்கப்படுகிறதா

1987 மார்ச் 2] [திரு. கே. எம். தங்கமணி]

என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. எனவே, 12 மாவட்டங்களிலே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். குறிப்பாக திண்டிவனம், செஞ்சி, வானூர் போன்ற தாலுக்காக்களில் வறட்சி என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திண்டிவனத்தில் இருக்கிற 40 பெரிய ஏரிகள், 71 சிறிய ஏரிகள் எல்லாம் இன்றையதினம் நீர் இல்லாமல் காய்ந்து கிடக்கின்ற காட்சியினைப் பார்க்கிறோம். விளையாட்டு மைதானம் போன்று நீரின்றி காய்ந்து இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிணற்று நீர்ப் பாசனத்தை வைத்து சில இடங்களிலே பயிர் செய்யப்படுகின்றது. அந்தப் பயிர் கருகிவிட்ட நிலையில் இருக்கின்றது. மணிலா விவசாயிகளுக்கு, அவற்றையெல்லாம் இழந்துவிட்ட நிலையில் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். திண்டிவனம், செஞ்சி, வானூர் தாலுக்காக்களை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்து, உடனடியாக வரி விலக்கினைக்கொடுத்து நிவாரணப் பணிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழக முழுவதிலும் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை வந்திருக்கிற நிலைமை—தமிழக முழுவதிலும் குடிநீரிலே ஒரு சோகமான நிலைமை வந்திருக்கின்றது. வருடா வருடம் பார்க்கின்ற இந்த வறட்சி எப்பொழுது வருகிறது, எப்படி வருகிறது என்பதைத் கண்டறிந்து முன்னதாகவே திட்டம் தயாரித்து அத்திட்டங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சியினாலே எங்களுடைய திண்டிவனம் தொகுதியில் எத்தனையோ கிராமங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். திண்டிவனம் தொகுதிக்கு நான் பல தடவை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். 1980-லே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்ததிலிருந்து நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய ஊருக்கு தண்ணீர் வரவேண்டும். திருவெண்ணைநல்லூர் ஆற்றுப் படுகையிலிருந்து செஞ்சி வழியாக திண்டிவனத்திற்கு உலக வங்கி உதவியோடு 12 கோடி ரூபாய் திட்டம் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் டாக்டர் காளிமுத்து அவர்கள் என் கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலளிக்கும்போது, அந்தத் திட்டம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும், ஆரம்ப வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்தான் பதவியில்லாமல் இருக்கிறாரே தவிர அந்தத் திட்டத்தின் ஆரம்ப கால நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுடைய திண்டிவனம் நகருக்கு இன்றைய தினம் போதுமான நீர் இல்லாத காரணத்தினால், கிராமங்களிலே, மக்கள் எல்லாம், பெண்கள் எல்லாம்

[1987 மார்ச் ;

குடத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு தெருத் தெருவாக அலைகின்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு தற்காலிகமாக 20 இலட்சம் ரூபாய் திட்டிவனம் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற இரட்டணை பாலத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று பலதடவை கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறேன். இரட்டணையில் வராக நதி ஓடுகின்றது. ஆனால் பருவமழை வருகின்றபோது தண்ணீர் வந்துவிட்டால் மூன்று மாத காலம் பக்கத்தில் இருக்கின்ற 15-க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் திண்டிவனத்திற்கு வரமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிலே மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று கோரிக்கை விட்டிருக்கிறேன். அதே போல ஓமந்தூர், தென்பசார் ஊரிலிருந்து மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று கோரிக்கை மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கின்றேன். ஏற்கெனவே இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நான் முதல் அமைச்சருக்கு எழுதி மந்திரிகளிடம் கொடுத்து, சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகப் பொறியாளர்களிடத்தில் சொல்லி, அதற்குப் பின்னர் ஒரு தபால் கூட வந்தது. பார்ட் 2 ஸ்கிமிலே இதை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம் என்று எனக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனாலும் கூட இதுவரையில் அந்தத் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, வர இருக்கின்ற பார்ட் 2 ஸ்கிமிலே அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் உழவர் கணக்கு பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லுகின்ற நிலையில் நம்முடைய தமிழக விவசாயிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம், தமிழ்நாட்டிலே உழவர் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை. 1986 மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குள்ளாக வட்டி, அபராத வட்டி, காலம் கடந்த நிலுவை ஆகியவற்றில் ரூபாய் 125 கோடிக்கு இந்தச் சர்க்கார் நீக்கியிருக்கிறது, தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் நாங்கள் தந்ததற்கு காரணம் என்ன என்று நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியது என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. பழனியாண்டி அவர்களும், தமிழக காங்கிரசினுடைய முன்னணித் தலைவர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். ஆனால் இப்போது என்ன நிலைமை என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைய தினம் நல்ல சூழ்நிலையில் 125 கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்த இந்தத் தமிழக அரசு, தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் இன்றைய

1987 மார்ச் 2]

[திரு. கே. எம். தங்கமணி]

தினம் துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் வந்திருக்கின்ற வறட்சிக்கு நிவாரணமாக விவசாயக் கடன்களை சற்று ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கரும்பு, நெல் பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அரசு கொள்முதல் விலை என்று மத்திய சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு விலையைத் தமிழகத்திற்கு அறிவித்தது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அறிவித்தது. இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் என்ன கொள்கை வைத்திருக்கிறது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் இன்றையதினம் டாக்டர்கள் ஸ்டிரைக் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் இன்றையதினம் வேலை நிறுத்தம், போராட்டம், போராட்டம் என்று பல்வேறு துறைகளிலே வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே டாக்டர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

20 வருடங்களாகப் பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கு உடனே பதவி உயர்வு வேண்டும்; காலியாக இருக்கின்ற பதவிகளுக்கு உடனடியாக டாக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற டாக்டர்களுடைய முக்கியமான கோரிக்கைகளை தமிழக சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு உடனடியாக அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

15 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்திலே நகராட்சிகள், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல் இல்லை என்ற நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலைமை மாறி, மக்களுக்கு, மக்களால் நடத்தப்படுகின்ற மக்களாட்சி என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மக்களாட்சியின் பிரகாரம் தேர்தலை வைத்து, இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் நடைமுறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், நிதி போதுமான அளவுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், போதுமான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால், அப்படி வந்த பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் அலங்கார பொம்மைகளாக இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே உள்ள இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்திலே இருந்து நிகழ்ச்சி ஒன்றை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே ஜில்லா பரிஷத் என்றும், தாலுகா பஞ்சாயத்து சமிதி

[திரு. கே. எம். தங்கமணி] [1987 மார்ச் 2]

என்றும், நியாய பஞ்சாயத்து என்றும் 1983 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே, அங்கே 900 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி அந்த ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தை செவ்வனே நடத்துவதற்கு, சரியாக நடத்துவதற்கு அவர்கள் தந்து உதவினார்கள். அதைப்போல, தமிழ் நாட்டில் தமிழக சர்க்கார் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம் இன்றைய தினம் இரண்டு ஜில்லாவாகப் பிரிக்கப்படும் என்று கொள்கை அறிவிப்பாக கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அப்படிப் பிரிக்கப்படுகின்ற தென்னாற்காடு மாவட்டத்தினுடைய ஒரு பகுதிக்கு-திண்டிவனத்தைத் தலைநகரமாக வைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கிறேன். அப்படி ஒரு வேளை என்னுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால், தருமபுரி மாவட்டம் என்று பிரிக்கின்றபோது, அங்கே இருந்த கிருஷ்ணகிரி என்ற ஊருக்கு, கோட்ட அலுவலகங்கள், முக்கியமான அரசாங்க அதிகாரங்களைத் தருகின்ற ஆபீஸ்களை எல்லாம் உருவாக்கித் தந்தார்களே, அதைப்போல, எங்களுடைய திண்டிவனம் நகரில் அலுவலகங்களைத் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமான இன்னொரு பிரச்சினை. தமிழகத்திலே வன்னிய சமூகத்தினர் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாநிலத்திலே 20 சதவிகிதம், மத்தியிலே 2 சதவிகிதம் என்று கல்வி, வேலை வாய்ப்புக்களிலே இடம் கேட்டு, ஒதுக்கீடு கேட்டு தமிழகத்திலே நெடிய போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்திக் காட்டினார்கள். அந்தப் போராட்டத்திற்குப் பின்னால், நியாயத்தை உணர்ந்து, அந்தப் போராட்டத்தை நடத்துகின்றவர்களை அழைத்து, தமிழக முதலமைச்சர், மத்திய துறையிலே இருக்கிற, பொறுப்பான இடத்திலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பேசவில்லையே, அது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உடனடியாக, அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளிலே இருக்கின்ற நியாயத்தை உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேத்தியாத்தோப்பு, கும்மிடிப்பூண்டி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் போலீசார் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து, அந்த வழக்குகளை எல்லாம் நீதி விசாரணை செய்து அத்தனை பேர் மீதும் போட்டிருக்கின்ற அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1987 மார்ச் 2]

[திரு. கே. எம். தங்கமணி]

இன்றைய தினம், தமிழகத்திலே கிராமங்களிலே என்.ஆர். இ.பி., ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி., என்று பல திட்டங்கள் போடப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால், அந்தத் திட்டங்களிலே, டோபிகானா கட்டுவதற்கு பஞ்சாயத்துக்களிலே தீர்மானம் இல்லை. அவர்களுக்கான, அதற்குரிய சட்டத்தைக்கூட, விதிமுறையைக் கூட எடுத்து விட்டார்கள் என்ற நிலைமை இன்றைய தினம் இருக்கிறது. எனவே, அந்த நிலைகளை மறுபடியும் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவும், உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவும் வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘கலப்படம், கலப்படம், எங்கும், எதிலும் கலப்படம்’ என்று சொல்கின்ற நிலைமை தமிழகத்திலே இருந்து வருகிறது. அந்த நிலைமைக்கு நாம் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். திருச்சி - சென்னை நெடுஞ்சாலையில் எங்களுடைய திண்டிவனத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற விளங்கம்பாடியிலே கலப்படக் கேஸ்கள் நிறைய வந்திருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. பல கேஸ்களில், பாமாயில் என்று சொல்லப்படுகின்ற எண்ணெயை இறக்கி, அதற்குப் பதிலாக விளக்கெண்ணெய் ஊற்றி வருகின்ற பல நிகழ்ச்சிகள் திண்டிவனம் பகுதியிலே நடந்திருக்கின்றன. அப்படி பிடிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு நேரடியாகப் போய் தாசில்தாரே பார்த்து, குற்றவாளிகள் மேல் கேஸ் போட்டு அவற்றின்மீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்து வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே ஆர்.டி.ஓ.-க்குப் போனது அந்த வழக்கு. அந்த வழக்கிலே அவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் இல்லை, நிரபராதிகள் என்று சொல்கின்ற அளவுக்குத் தீர்ப்பளித்து விட்ட நிகழ்ச்சி நம்முடைய கவனத்திற்கு வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து உண்மையிலேயே தமிழகத்திலே ஒரு நல்ல நிர்வாகம், தூய்மையான நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற நம்முடைய சர்க்கார் இது போன்ற சம்பவங்களுக்கெல்லாம் முன் மாதிரியாக நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லி, நான் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன், வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற விதத்திலே இந்த விவாதம் இங்கே நடைபெறுகிறது. நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஆளுநருடைய விவாதத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்க முடியாமையுடையதாக வருந்துகிறேன். காரணம் நாட்டிலே வறட்சி எப்படி இருக்கிறதோ அதைப்போல ஆளுநரின் உரையும் வறட்சியாக இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். ஏதோ கச்சேரி முடிந்தவுடன் மங்களம் பாடுகின்ற பாகவதரைப் போல இது ஒரு சம்பிரதாய உரையாக இருக்கிறது. விளைச்சல் இல்லாத வயலாக, வெளிச்சம் தராத விளக்காக, மணம் இல்லாத மலராக

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 2]

இன்றைக்கு எப்படி திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற கண்ணாடியாக ஆளுநரின் உரை இருக்க வேண்டுமோ அதைப்போல் இல்லை என்பதை வேதனையோடு இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரையிலே ஒரு கருத்தை, ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் பேச்சினுடைய முதற் பகுதியிலேயே அதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இங்கே சொல்லப்படுகிறபோது என்ன கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்? 1987-88 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பள்ளி செல்லும் சிறார்கள், ஏழைத் தாய்மார்களுக்கு இலவசமாக காலணிகள், அதாவது செருப்புகள் வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசு கருதி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வழக்கமான அறிவிப்பாக இருந்துவிடக் கூடாது; இதற்கு எதிர்ப்பாக நான் பேசுவதாகக் கருதக் கூடாது. இந்த அரசாங்கம், முடியுமானால், இன்றைக்கு இலவச காலணிகள் கூட அல்ல, இளம் சிறார்களுக்கு இலவச காலணிகள் வழங்குவதைப்போல இளம் பெண்களுக்கு இலவச தாவணி வழங்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கூட கொண்டு வரட்டும். அதைப் போல அரசாங்கமே ஹோட்டல் ஆரிய பவனாக மாறி எல்லோருக்கும் இலவச இட்லி வழங்குகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற சர்க்காராகவும் இருக்கட்டும். ஆனால், நாம் கேட்பதெல்லாம் இந்தத் திட்டங்களை நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்துகிறீர்களா? ஏற்கனவே இதுபோன்று நீங்கள் அறிவித்த பல்வேறு திட்டங்களின் கதிதான் இதற்கும் ஏற்படுமா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சொன்னீர்கள்; ஒரு சிறிய உதாரணம்; மொழிப்போர் தியாகிகளுக்கு 150 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது; வீர வணக்க நாள் கொண்டாடுகிறீர்கள்; 150 ரூபாய் தரப்பட்டதா? குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை, அறிவித்தீர்கள்; கேட்கிறேன்; இன்றைக்கு, குடும்பத்திலே யாருக்காவது வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மாறாக, 315 பேருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு தகவலை எம்ப்ளாய்மெண்ட் டைரக்டரேட் தெரிவித்திருக்கிறது.

அதைப் போலவே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பி.யூ.சி., பட்டதாரி இவர்களுக்கெல்லாம், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல், பி.யூ.சி. பிளஸ் டு படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி-க்கு 50 ரூபாய்; பி.யூ.சி., பிளஸ் டு-க்கு 75 ரூபாய்; பட்டதாரிக்கு 100 ரூபாய் வழங்குவதாகச் சொன்னீர்கள்; இன்றைக்கு அந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிறதா? தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் 1 கிலோ அரிசி தருகிறோம் என்று சொன்னீர்களே, தரப்படுகிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். பிரசவமான தாய்மார்களுக்கு, சத்துணவுக்கு 150 ரூபாய் தரப்படுகிறதா? பட்டினியால் வாடும் ஏழைகளுக்கு சாவு ஏற்பட்டால், அதிகாரியை அணுகினால் ரூபாய் 100 தரப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டதே; அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறதா? ஏழைப் பெண்களுக்கு, அவர்கள் தாயார் விதவையாக இருந்தால் தாலிக்குத் தங்கம் தரப்படும் என்று அறிவித்து 10 ஆண்டுக் காலம் ஆகிறதே; நடைமுறையில் இருக்கிறதா? இதுவும் ஆளுநர் உரையிலேதான் சொல்லப்பட்டது.

மத்திய அரசு அனுமதித்தாலும், அனுமதி இல்லாவிட்டாலும் விவசாயக் கடன் அனைத்தையும், சுமார் 500 கோடி ரூபாயை ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே, அது என்னவாயிற்று, ரத்து செய்திருக்கிறீர்களா? இதில் சிறு விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்ற பேச்சுக்கோ இடமில்லை என்று சொன்னீர்களே, அது என்ன ஆயிற்று?

மலிவு விலையிலே வீடுதேடி காய்கறி வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வரப்படும், நாடு முழுவதும் இத்திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படும், மூன்று சக்கர வண்டியிலே இது கொண்டு வரப்படும், இதனாலே நாடு முழுவதும் சக்கர வண்டி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படும். ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னீர்களே, அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? விவசாயிகளுக்கு தினக் கூலிக்குப் பதிலாக மாதச் சம்பளம் தரப்படும் என்று அறிவித்தீர்களே, என்னவாயிற்று? உள்ளூர் தபால் நிலையங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவோம் என்று சொன்னீர்களே, என்ன ஆயிற்று? வேலையில்லாத பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் தினசரி ஒரு ரூபாய் தரப்படும் என்று சொன்னீர்களே, என்ன ஆயிற்று? அரிசி ஆலை தேசிய மயமாக்கப்படும் என்று சொன்னீர்களே, என்ன ஆயிற்று? கிராமப்புறங்களிலே பாம்புக் கடிக்கு வைத்தியம் செய்பவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் அளிக்கப்படும் என்று சொன்னீர்களே, பாம்புக் கடிக்கு வைத்தியம் செய்பவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்களா? எத்தனை பேர் அமர்த்தப்பட்டார்கள்?

(முற்பகல் 11-40)

மூன்று ஆண்டுகளிலே முப்பது லட்சம் வீடுகள் என்று சொன்னீர்கள். ஆண்டுக்குப் பத்து லட்சம் வீடுகள் என்று மூன்றாண்டுகளில் முப்பது லட்சம் வீடுகள் என்று சொன்னீர்கள். நலிந்தோர்க்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும், ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், நரிக்குறவர்களுக்கும் வீடுகள் என்று சொன்னீர்கள். ஆளுநர்

[திரு.அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 2]

உரையிலேயே அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணிகள் நடைபெறுகின்றனவா? அப்படியானால் மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் தேவையாயிற்றே—ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ 10 லட்சம் வீடுகள் கட்டுவதென்றால் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தேவையாயிற்றே, ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களா? வேலைகள் நடந்து வருகின்றனவா? 3:1 என்ற அனுகுமுறை என்று சொல்லுகிறீர்களே என்ன அந்தம்? ஏற்கனவே ஆளுநர் உரையிலே அறிவித்த திட்டமல்லவா? அருள்கூர்ந்து பதில் சொல்லுங்கள். அதைப் போலவே இந்தத் திட்டமும் ஆகிவிடக் கூடாது என்று தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நான் கேட்கிறேன்—எவ்வளவு சிறார்கள் பயன் பெறப்போகிறார்கள்? அறுபது லட்சம் சிறார்கள். எவ்வளவு ஏழைத் தாய்மார்கள் இருக்கிறார்கள்? கிராமங்களில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று ஏதாவது கணக்கு இருக்கிறதா? இதற்கு எவ்வளவு தொகை? எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்போகிறீர்கள்? இதற்கெல்லாம் பட்டுஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுமா? இது நடைமுறைக்கு வருமா அல்லது கடைசியாக இதுவும் ஒரு கற்பனையாக, கல்லறைக்குப் போகிற திட்டம்தானா? மக்களைத் தொடர்ந்து ஏமாற்றுவதற்காகத் தேர்தல் தந்திரம் போடுகிறீர்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையில் பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி சொல்லப்படாமலேயே இருக்கின்றது. எல்லாவற்றையுமே சொல்ல முடியாததான், ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் சொல்ல வேண்டியவற்றையாவது சொல்ல வேண்டாமா? சென்னை, மதுரை மற்றும் கோவை மாநகராட்சிகளுக்குத் தேர்தல் பற்றிய அறிவிப்பு அதில் சொல்லப்பட வேண்டாமா? எவ்வளவு கொடுமைகள் இன்றைக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சென்னை நகர மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நளன் தமயந்தியைக் கைவிட்டதைப் போல இந்த சர்க்கார் அவற்றிற்குத் தேர்தல் நடத்துவதையே கைவிட்டுவிட்டதா என்று நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அங்கெல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லை. சென்னை மாநகராட்சியில் மாநகராட்சி தனியதிகாரியின் தர்பார் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கடந்த 5 ஆண்டுகளாகவே என்னுடைய தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு பார்த்து வருகிறேன். அங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு வருகின்றன. சொல்லப் போனால் பல இடங்களில் குழாய் இல்லை. குழாய் இருந்தால் அதிலே தண்ணீர் வருவதில்லை. பல இடங்களில் விளக்குகள் இல்லை. விளக்குகள் இருந்தால் பல இடங்களில் அவைகள் எரிவதில்லை. குப்பைகள் கோபுரமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. கழிவு நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பாதைகள் சரியில்லை.

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கொசுத் தொல்லை பெருகியிருக்கிறது. கொசுவை ஒழிப்போம் என்று சொன்னவர்களை கொசு ஒழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற நிலைமைகள்தான் இன்றைக்கு இருந்து வருகின்றன.

ஏற்கனவே மின்வெட்டு அதிகமாகிவிட்டது. அதன் காரணமாகப் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பல தொழிலாளர்கள் தெருக்களிலே நிற்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்துவதிலே என்ன தடை? என்ன தயக்கம்? ஏன் நடத்த மறுக்கிறீர்கள்? மாயவரத்திலும் தேர்தலை நடத்தி முடித்துவிட்டீர்கள், ஒப்புக் கொள்கிறேன். பின் ஏன் இந்தத் தேர்தல்களை நடத்தக் கூடாது? அதற்குக் காரணம் வேடிக்கையாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாக சொல்லப்பட்ட காரணம்—மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. ப. உ. ச. அவர்கள்—அவருடைய பெயரைச் சொல்வதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும் — மரியாதையாகத்தான் சொல்கிறேன் — அவர் சொன்ன காரணம் என்ன தெரியுமா? ஏற்கனவே 3 ஆண்டுகளாக இருந்த உள்ளாட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்களின் பதவிக் காலத்தை கலைஞர் காலத்திலே 5 ஆண்டுகளாக ஆக்கினோம். அதை 4 ஆண்டுகளாக ஆக்கி, பிறகு 3 ஆண்டுகளாக ஆக்கியபோது ஏன் என்று கேட்டதற்கு என்ன காரணம் சொன்னார்கள் தெரியுமா? குறுகிய காலத்திற்குப் பதவியில் இருந்தால்தான் அவர்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்று காரணம் சொன்னார்கள். இப்போது அவர் அமைச்சராக இருக்கிறார். அவருடைய பதவிக் காலம் குறைந்த காலமாக இருந்தால் போதும் என்று திருப்தி அடைவாரா? அது வேறு விவகாரம். அவர் அப்போது அப்படி ஒரு காரணம் சொன்னார். இப்போது மாநகராட்சிகளுக்கு ஏன் தேர்தல்களை நடத்தவில்லை என்றால் அதற்கும் ஒரு காரணம் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது மேயருடைய பதவிக் காலம் தற்போது குறுகிய காலமாக இருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். உங்களுடைய கொள்கைதான் என்ன? குறுகிய காலமா? நீண்ட காலமா? என்ன கொள்கை? ஏன் இந்தக் கொள்கைக் குழப்பம் இந்தச் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது? இன்னொன்றையும் தெரிவித்தார்கள். வேறு மாநிலங்களில் உள்ள மாநகராட்சிகளின் சட்டங்களைப்பெற்று அவற்றைப் பரிசீலித்து சென்னை மாநகராட்சிக்கும் மற்ற மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தலை நடத்தலாம் என்று இருக்கிறோம் என்றார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள சட்டங்களையும் அணுகிப் பார்த்துதான் நடத்துவது என்றால் மற்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் இது பொருந்தாதா? எனவே உடனடியாக மாநகராட்சித்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மார்ச் 2]

தேர்தல்களை சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகியவற்றிற்கு நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் இதை அனைத்துக் கட்சிக்காரர்கள் சார்பிலும் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே தெலுங்கு கங்கைத் திட்டம் பற்றி ஒன்றையும் காணோம். குடிநீர்பற்றி பல்வேறு இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதில் தெலுங்கு கங்கை பற்றி ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்தத் திட்டம் என்னவானது? ஆந்திர முதல்வர் திரு. என். டி. இராமராவ் அவர்கள் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களைப் பார்த்து பேச வந்தார். ஆனால் நம் முதல்வருக்குத் தலைவலி என்ற காரணத்தால் பேச முடியவில்லை என்று அப்போது கருத்து சொல்லப்பட்டது. இனி அவர் எப்போது வரப் போகிறார், எப்போது பேசப் போகிறார்? இதைக் குறித்து மத்திய சர்க்காரின் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சராக இருக்கும் மாண்புமிகு திரு. சங்கரானந்த் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இப்போது மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர் மிகத் தெளிவாகவே சொல்லிவிட்டார். நீர் ஒதுக்கீடு சம்பந்தமாக கருநாடகத்திற்கும், ஆந்திரத்திற்கும், மராட்டியத்திற்கும் பிரச்சினை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்தாலொழிய முடியாது என்று அடித்துச் சொல்லிவிட்டார். அதோடு இந்தத் திட்டத்தின் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை, இதன் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை ஆகியவற்றையும் ஆய்விட்டு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இதுவரை ஏறத்தாழ 47 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்குகிறபோது இதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவுத் தொகை ரூ. 637 கோடி. இப்போது காலதாமதம் காரணத்தால் 843 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. எனவே சென்னை மாநகர மக்களுடைய நிரந்தரக் குடிநீர்ப் பிரச்சினை எப்போது தீரப் போகிறது?

தமிழ்நாடு முழுவதும் குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. 'இந்து' 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்', 'தினமணி' ஆகிய பத்திரிகைகள், தாய்மார்கள் தண்ணீர் குடத்துடன் தவிக்கும் காட்சியைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. ஆடுமாடுகளுக்குத் தண்ணீர் வசதியில்லை. கோடைக்காலம் நெருங்கிவிட்டது. சென்னை நகரில் என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. மழை பெய்யாமல் இருக்கிறது. அனைக்கள்

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வற்றியிருக்கின்றன. புழலேரி வற்றியிருக்கிறது. தெலுங்கு கங்கைத் திட்டத்தை நிரந்தரமாகக் கொண்டு வராமல் இருக்கிறீர்கள். மரியாதைக்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் குன்னக்குடி வைத்தியநாதனை வைத்து பழையபடி மழை பெய்ய வைத்து சென்னை நகர மக்களைக் காப்பாற்றுவது என்பது இயலாத காரியம். தெலுங்கு கங்கைத் திட்டம் என்று சொல்லி மக்களுடைய வரிப்பணம் 47 கோடி ரூபாய் ஆந்திராவிடம் கொடுக்கப்பட்டு அது அங்கேயே முடங்கிப் போயிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னுமொரு பிரச்சினை. நான் அதை இங்கே சொல்லுவது என்னுடைய முக்கியமான கடமையாகும். காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெளிவான முடிவோடு இருக்கிறது. அன்றைக்கு அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நாங்கள் எடுத்த முடிவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முடிவு. அதற்கு இவர்களும் கட்டுப்பட்டவர்கள். 1924 ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் 1974 ஆம் ஆண்டோடு காலாவதியாகிவிட்டது என்று தி.மு.க. கருதவில்லை. இந்த அரசும் அப்படிக் கருதவில்லை என்று நம்புகிறேன். அரசியல் ஆதாயத்திற்காக வெளியே சில பேர் பொது மேடைகளில் அப்படிப் பேசுகிறார்கள். இன்றைக்குத் தஞ்சையில் காவிரியில் நீர் இல்லாமல் மேட்டூர் அணை வற்றிப் போய்விட்டது. அதன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறுவைப் பயிர் முழுமையாக சேதாரத்திற்குட்பட்டுவிட்டது. இதனால் உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது. சம்பாப் பயிருக்காக கருணை மனு போட்டு திரு. ஹெக்டே தயவால் 500 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் அது நிரந்தரத் தீர்வு அல்ல. அவர்கள் தரும் தண்ணீருக்குப் பதிலாக நாம் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே ஏற்கனவே மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இப்பிரச்சினையை டிரிபியூனலுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 7 மாத காலம் ஆகியும் இதனுடைய முடிவு என்னவென்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து கர்நாடகமும், மற்ற மாநிலங்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றன. இதிலே நம்முடைய நிலை என்ன? காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளதா? அதற்கு அரசு என்ன முயற்சி எடுக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னுமொரு முக்கியமான பிரச்சினை. பல மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் திறப்பது குறித்து கவர்னர் உரையில் கருத்து ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. சென்னையில் பின்னி எஞ்சினியரிங், திருச்சியில் ஜனார்தனா எஞ்சினியரிங்,

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச்]

இராதாகிருஷ்ணா மில், அட்சயா மில், தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில், பத்மா மில் ஆகிய மில்கள் எல்லாம் முடிக் கிடக்கின்றன. முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை தராவிட்டாலும், முடியுள்ள மில்களையாவது திறக்கக் கூடாதா?

விலைவாசியைப் பற்றி இந்த உரையிலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. குறைந்தபட்சம்—பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பீர்கள்; முடி வெட்டுவதற்கு 10 ரூபாய் என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் மற்ற பொருள்களின் விலைவாசி ஏறி விட்டது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். முடி வெட்டக் கூடிய சூழ்நிலையில் இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் பலர் இருப்பார்கள். இதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். முடி வெட்டாமல் இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் கவலைப் படாமல் இருக்க முடியும். இது குறித்து இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது கவனம் செலுத்த வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன்.

அதைப் போலவே ஏற்கனவே மின் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. மற்ற பொருள்களின் விலையும் உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கரை விலை உயர்ந்திருக்கிறது; புளியின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அவை மட்டுமல்லாமல் ஓட்டல் பண்டங்கள் விலை உயர்ந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் நேற்றுகூட மத்திய அரசின் பட்ஜெட் குறித்து பாராட்டுத் தெரிவித்தார். முன்னாள் அமைச்சர், இந்நாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. குழந்தைவேலு குரூட் ஆயிலுக்காக போடப் பட்டுள்ள வரியினால் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று பாராளுமன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார். பத்திரிகைகளில் வேறு விதமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் முதலமைச்சர் அவசர அவசரமாக மக்களை வாழ வைக்கக் கூடிய பட்ஜெட் என்று கூறி பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த மத்திய சர்க்காரோடு கணவன், மனைவியாக வாழ்கிறோம் என்று டாக்டர் சமரசம் சொன்னார். அப்படி குடும்ப வாழ்க்கையில் உள்ள அந்த மத்திய அரசினர்தான் டெலிபோன் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், தபால் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்; சரக்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்; இரயில்வே பயணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், பீடி விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், சிகரெட் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். சோடாவுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். குரூட் ஆயிலுக்கு வரி, டி. வி.க்கு வரி, வெற்றிலைக்கு வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் டைரக்ட் டாக்ஸஸ். மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய மறைமுகமான வேறு வரிகளையும் 80 சதவீதத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிறது.

1987 மார்ச் 2]

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனவில், கற்பனையில், கானல் நீரில் கற்பனைமை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னது மொத்த பட்ஜெட் குறித்து. திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் சொன்னது குறிப்பிட்ட கருத்து. இரண்டும் உண்மை தான். இரண்டும் சொல்லக்கூடியதுதான்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் கவனமாக இரண்டையும் படித்துப் பார்த்தேன் முதலமைச்சரவர்களுடைய கருத்தில், மத்திய சர்க்காரின் பட்ஜெட் பற்றி ஒரு வரிகூட குறைத்தோ அல்லது இது தவறானது, நன்மை பயக்காது என்றோ சொல்லவில்லை. முழுமையாக அப்படியே ஒப்பளிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் இது மக்களை பாதிக்கக்கூடிய பட்ஜெட் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது என்ன கொள்கை என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆக நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், இன்றைக்கு மிக முக்கியமான பிரச்சினை....

திரு. மா. கதிர்வேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்களிடம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். சிகரெட் விலை உயர்வாலும், லாகிரி வஸ்துக்கள் விலை உயர்வதாலும் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா? வரி இல்லாமல் சர்க்கார் நடத்த முடியுமா? அல்லது நீங்கள் வரி இல்லாமல் ஆட்சியை நடத்தினீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சென்ட்ரல் கவர்மென்ட் பட்ஜெட் பற்றி இங்கே டிஸ்கஸ் பண்ணக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவர்னர் உரையின்மீது ப்பச வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விலைவாசி உயர்வு பற்றிப் பேசும்போது மத்திய அரசு போடும் பட்ஜெட்டால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகள் என்ன என்பதும், மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை தான் மாநிலங்களில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதும் பொருளாதார அடிப்படை தெரிந்தவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்கு இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மாறாக நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றுகிறார். இது தேவைதானா? உலக வங்கி, பம்பாய், கல்கத்தாவுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. அங்கே பஸ்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மார்ச் 2]

கட்டணம் உயர்த்தப்படவில்லை. உலக வங்கி நிர்ப்பந்தப் படுத்தினாலும் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தமாட்டேன் என்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் தேர்தலிலே ஓட்டு வாங்குவதற்காகச் சொன்னார்கள். இப்போது சட்டசபை நடக்கிறது. இப்போது பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்துவது நியாயம்தானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்னொன்றை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகம், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம் ஆகியவைதான் நஷ்டத்தில் இயங்குகின்றன. மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இன்றைக்கு இலாபத்தில்தான் நடக்கின்றன. இதை ஒரு கமர்சியல் பாயின்ட் ஆஃப் வியூவில் சர்க்கார் பார்க்கக்கூடாது. பஸ்ஸிலே பயணம் செய்யக்கூடியவர்கள் டாட்டாக்கள், பிரீலாக்கள் அல்ல. மண் குடிசைக்காரர்கள், மத்திய தர வகுப்பினர், என்.ஜி.ஓ.வினர் ஆகியோர்தான். ஆகவே பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மது விலக்குக் கொள்கையை மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்கிறேன். 1-1-1987-க்கும் பிறகு இங்கே கள், சாராயம் தயாரிப்பது, விற்பது, அருந்துவது தடை செய்யப் படுகிறது. ஆனால் 1-1-1987-க்குப் பிறகு பிராந்தி, விஸ்கி, ரம், பீர் இவை எல்லாம் தயாரிப்பது, வாங்குவது, விற்பது அனுமதிக்கப்படுகிறது. நான் தமிழ் கற்ற நாவலர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இதற்குப் பெயர் மதுவிலக்கா? கள், சாராயக் கடைகளை மூடினால் மட்டும் மதுவிலக்குக் கொடுமை தீர்ந்து விடுமா? ஆகையால் இது அர்த்தத்தில்லாத கொள்கையாக இருக்கிறது. இது மதுவிலக்குக் கொள்கை என்பதற்குப் பொருளல்ல. இரண்டாவதாக, அரசியல் சட்டத்தின் 'டைரக் டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்' படி கொண்டு வருகிறோமென்று சொல்கிறார்கள் அதைப் படித்தவர்கள், அரசியல் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவைப் படிக்க வேண்டும். சட்டத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம். ஒருவருக்குக் கள் குடிப்பதற்கு உரிமையுண்டு, சாராயம் குடிப்பதற்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் அந்த உரிமையை சர்க்கார் சட்டத்தின் மூலம் தடுக்கிறது. ஆனால் பிராந்தி குடிக்கலாம், மது குடிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு உரிமை இருந்தால், இது ஒரு டிஸ்கிரிமினேஷன், வேறுபாடு என்று ஆகிறது. குடிமக்களிடையே இரண்டு உரிமை. இது அடிப்படை உரிமைகளிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் அதை ஆதரிக்கவில்லை. பரிபூரணமான மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துங்கள் என்று வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொன்னேன். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். 20 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன.

987 மார்ச் 2]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது, குடிப்பழக்கம் கொண்டவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வேறுபாடு சட்ட ரீதியாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான். மொத்தத்தில் முழு மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டும். பகுதி மதுவிலக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் வலியுறுத்துகிறேன்.

இன்னொன்று, சாராயக் கடை, கள்ளுச் கடை ஆகியவற்றின் பெயர்ப் பலகைகள்தான் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, அங்கே விற்பனை நடைபெறுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டை வெளியிலே உங்களுடைய கூட்டணிக் கட்சியினர்—அதாவது கணவன்-மனைவி—சொன்னார்கள். அதற்கு நாவலர் அவர்கள் கூட பதில் சொன்னார்கள். சிரங்கு பிடித்தவனுக்கு அரித்துக் கொண்டேதான் இருக்கும் எனவே அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இதற்குப் பல்வேறு பத்திரிகைகளில், பல்வேறு ஆதாரங்கள் வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன.

இன்னொன்றையும், தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களைச் சொல்கிறேன். (Subject to corrections) தவறாக இருந்தால் அமைச்சரவர்கள் சரியான தகவல் தரலாம். தமிழ்நாடு முழுவதும் 2,650 ஓயின் ஷாப்ஸ் இருக்கின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். சென்னையிலே மட்டும் 442 ஷாப்ஸ் இருப்பதாகவும், அண்ணா நகர் தொகுதியில் மட்டும் 40 ஷாப்ஸ் இருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியானால், எவ்வளவு பேர்களுக்கு பெர்மிட் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அந்தப் பட்டியலை மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் பதில் உரையிலே சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில், பொங்கல் திருநாள் நன்னாள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்று கோடைக் காலனிலே தொலைக் காட்சி ஒளிபரப்பு தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால் தொலைக் காட்சி பெட்டிக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கின்றதே, எப்படி என்று கேட்டால் பிளாக் அண்டு ஓயிட் டி.விக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டி ரூ. 150 என்று இருக்கின்றது. அது எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும்? சரி மகிழ்ச்சியாகவே இருக்கட்டும், அதிலே இந்தி திணிக்கப்படுகிறது. தொலைக் காட்சியிலே இரவு நேரத் திலே திணிக்கப்படுகிறது. இப்போது காலையிலே திணிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நாங்களும் எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறோம் நீங்களும் இங்கே தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். டி.வி. ஸ்டேஷனிலே, ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலே, பாங்க்-லே எல்லாம் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு புரோமோஷன் இருக்கிறது. அதுபோலவே சம்பள உயர்வு இருக்கின்றது.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1987 மார்ச் 2]

இந்தியிலே பரிட்சை எழுதலாம் என்று இருக்கின்றது. அண்ணாவினுடைய பெயரிலேதான் உங்களுடைய கட்சி இருக்கின்றது. அண்ணாவின் படத்தைத்தான் கொடியிலே போட்டிருக்கின்றீர்கள். அண்ணா நாமம் வாழ்க என்று சொல்கின்றீர்கள். அண்ணா சர்க்கார் என்று சொல்கின்றீர்கள். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் 'இந்தி இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்' என்ற கருத்தை ஒரு துண்டுக் காகிதத்திலே எழுதி கொளுத்தச் சொன்னார்கள். மதுரை முத்து அவர்கள் அப்படித்தான் கொளுத்தினார். காதர்ஷர் அவர்கள் அப்படித்தான் கொளுத்தினார்கள். கழகத்தின் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தக் காரியத்தை செய்வதற்காக அண்ணா அவர்கள் வழிவகுத்துத் தந்தார்கள். அப்போது அண்ணா அவர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அப்போது பதவிப் பிரமாணம் எடுத்திருந்தார்கள். அப்போது தேசிய அவமதிப்பு தடைச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டார். நான் "குற்றவாளி அல்ல" என்று அண்ணா அவர்கள் வாதாடினார்கள். நாவலர் அவர்கள் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறேன். 'நான் குற்றவாளி அல்ல' என்றுதான் அண்ணார் அவர்கள் வாதாடினார்கள். "அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கவில்லை. பெரிய அவமதிப்பை ஏற்படுத்தினாய்" என்று கோர்ட்டிலே சொன்னபோது, 'இல்லை, இல்லை, இந்தி திணித்ததனாலேதான் அவமதித்தேன்' என்று வாதாடினார். 6 மாதம் ஜெயில், சென்ட்ரல் ஜெயிலிலே 6 மாதம் இருந்தார்கள். அதே காரியத்தைத் தான் நாங்கள் செய்தோம். ஆனால் அண்ணாவைப் பாராட்டுகின்ற நீங்கள், இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். கவலையில்லை. அது நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்ற வேறு விவகாரம். நான் இங்கே கேட்க விரும்புவது, இங்கே தீர்மானம் போட்டீர்களே, "நேருஜியின் வாக்குறுதியை உறுதி மொழியாக்க வேண்டும்" என்று, அது என்னவாயிற்று. அந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்ன Follow up Action? எது எதற்கோ Follow up Action. இந்தச் சர்க்கார் இது குறித்து என்ன எடுத்திருக்கின்றது? நேருஜியின் வாக்குறுதியை உறுதிமொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்கு இளம் பிரதமர் திரு ராஜீவ் அவர்களிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கின்றதா? மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்திருக்கின்றதா? இன்றைக்கு டி.வி.யிலே இந்தி திணிக்கப் படுகிறதே, அதை எதிர்த்து இந்தச் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறது என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.**

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

987 மார்ச் 2] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் “என்னைப் போலீஸ் பின் தொடருகிறது. இது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, எங்கோ போக வேண்டிய போலீஸ் என் பின் வருகின்றதே” என்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெளியிலே சொல்வதை எல்லாம் இங்கே வந்து பேசுவது சரியல்ல. அதிலே பிரச்சினைகள் வரும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லி இங்கே அதைப் பற்றி வாதாட முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே அரசியல் உள் நோக்கத்தோடு பலவிதமான பொய் வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே வீட்டிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் பல பேர்களை, கலைஞரை கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு வருகின்றார்கள் என்று சொல்லி கைது செய்தார்கள். ஏன் என்று விசாரித்ததில், 144 தடை உத்தரவை மீறி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். எப்படி ஐயா என்று கேட்டதற்கு, இரவு 2 மணிக்கு என்று சொன்னார்கள். நான் திருப்பிக் கேட்டேன். 2 மணிக்கு அவர்கள் எப்படி ஐயா அவர்கள் வீட்டிலே தூங்கும் போது மீறுவார்கள்? 144 தடை உத்தரவை எப்படி மீற முடியும் என்று கேட்டேன். * * * நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது பொய் வழக்கு அல்லவா? வீட்டிலே தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது பிடிக்கிறார்கள். தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஆட்கள் மீது வழக்கு போடுகின்றார்கள்.

மதுரை ஆதீனம் சிங்கப்பூருக்குப் போகக் கூடாதா? திருஞான சம்பந்தர் வழியில் தமிழ் வாழ்க என்று சொல்லக் கூடாதா? அப்படிச் சொல்லியது குற்றமா? இந்தி ஆதிக்கம் வருகிறது என்று சொல்லியது குற்றமா? அவரை ஏர்போர்ட்டிலே விமானத்திலே போகக்கூடாது என்று திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு வருகின்றார்களே. கோர்ட்டிலே கிரிமினல் கேஸ் இருக்கிறது என்று சொல்லுகின்றார்களே. கிரிமினல் கேஸ் இருக்கிறதா? கோர்ட்டுக்குப் போனார்களே. நீதிபதி சொன்னாரே, இந்த சர்க்காருக்கு வெளி நாட்டிற்குப் போகின்றவர்களைத் தடுக்க அதிகாரமே இல்லை என்று சொன்னாரே. இது பொய் வழக்கு அல்லவா? ஒருவர் புகார் சொன்னார் என்று எங்கள் கட்சி டைரக்டர் ராஜேந்தர் அவர்களைக் கைது செய்ய முயற்சி செய்கின்றீர்களே. நான் கேட்கிறேன். பல்வேறு புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே அவை மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றீர்களா? ஆகவே எல்லாம் பொய் வழக்குகளாக இருக்கின்றன. **

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 மார்ச் 2]

[நண்பகல் 12-00).

அது மட்டுமல்ல, இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஒரே குற்றத்திற்காகவும், அண்ணாவின் கொள்கையை பின்பற்றிய ஒரே குற்றத்திற்காகவும் இவை எல்லாம் தேவையா? ** இவற்றை எல்லாம் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர காரணம், தயவு செய்து அண்ணா வழியில் நடக்கிற செயலில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறபோது இது போன்ற அணுகுமுறை இந்தச் சர்க்காருக்கு தேவையா என்று சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத் தான்.

இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் வறட்சி இருக்கிறது. அறிக்கை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். உடனடியாக அனுப்பப்பட வேண்டும். விழாக்களில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் வறட்சி அறிக்கையை உடனடியாக மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்ப வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உடனடியாக நிதியுதவி பெற்று வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை இந்த அரசு தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த பாயிண்ட் டன் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய நேரத்தில் குறுக்கிட்டதால் 10 நிமிடம் போய்விட்டது.

கடைசியாக இன்னொன்றையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினையில் மத்திய சர்க்காரின் துணை கொண்டு அந்த இனத்தையே அழிக்கின்ற காரியம் நடைபெறுகிறது. தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும்-அராப்ட்-பாலஸ்தீனிய விவகாரங்களில் எப்படி மத்திய சர்க்காரின் அணுகுமுறை உள்ளதோ, ஈடுபாடு காட்டப்படுகிறதோ அது போல் இவர்கள் விஷயத்தில் காட்டப்படவில்லை. மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை நம்பியிருப்பது தவறானது. இலங்கைப் போராளிகளின் ஆயுதங்களைப் பறித்தார்கள். கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் எனக்குத் தெரியாது என்கிறது, மாநில சர்க்காரும் எனக்குத் தெரியாது என்கிறது. ** (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்குக்குப் போய் இருக்கிற ஒரு பிரச்சனை சம்பந்தமாக நீங்களே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறீர்கள். * * சிக்க வைக்கவில்லை. சிக்க வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். அப்படி இல்லை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 2] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

அதுபோல் ** இந்த நிலையில் இங்கே ஒரு காரணம் சொன்னால் அது எப்படிச் சரியாகும். இதை முதலில் உறுப்பினர் தவிர்க்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அடுத்து, முதல்வர் அவர்கள் கதை எழுதுவது குறித்து மகிழ்ச்சி. நம்முடைய அமைச்சர் பண்டுட்டியார் அவர்கள் ஓர் இடத்தில் அதை அறிவித்தார்கள். கலைஞர் அவர்கள் “பிள்ளையோர் பிள்ளை” திரைக்கதை வசனம் எழுதிய போது அரசாங்க அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்குத் தான் அது வழி வகுக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு அதே தப்பை நீங்கள் செய்யலாமா?

போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு தர்மபுரி மாவட்டத்திலே முதலமைச்சருடைய தாயார் பெயராலே, சத்தியா அம்மையார் பெயராலே போக்குவரத்துக் கழகம் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மாதாவின் காலடியில் சுவர்க்கம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தவன் நான். எனவே அது குறித்து நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் கருணா என்று பெயர் வைக்கலாமா? அஞ்சகம் என்று பெயர் வைக்கலாமா? விளம்பரப் பிரியர் கருணாநிதி என்று எல்லாம் கொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு அதே காரியத்தை இந்த அரசு செய்வது நியாயமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொலைக்காட்சி விளம்பரத்திலே அண்ணா பெயராலே ஆட்சி நடத்துகிற சர்க்கார்—ஒரு புறத்திலே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இருக்கட்டும், அவர் முதலமைச்சர்—இன்னொரு புறத்திலே பிரதமர் ராஜீவ் இருக்கட்டும், அவர் பிரதமர்—நடுவிலே இந்திரா அம்மையார் அவர்கள், முன்னாள் பிரதமர், மரியாதைக்குரியவர், இருக்கட்டும். அவரை கவுரவிக்க வேண்டுமென்றால் எங்கே வேண்டுமானாலும் கவுரவிக்கலாம். ஆனால் அண்ணாவைத் தூக்கி எறிந்து விட்டுத்தான் மறைந்த பிரதமரை வைக்க வேண்டுமா? நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், திராவிட இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் பொறுத்த வரையில்—கிறிஸ்தவர்களுக்கு எப்படி ஒரு போப் ஆண்டவரோ அது போல் அண்ணா தான் இன்றைக்கு எங்களுக்கு பிரதானம் என்று கருதக் கூடிய நிலையில்—இப்படிப் பேசுவதால் மரியாதைக்குரிய மாஜி பிரதமரை குறைத்துப் பேசுவதாக பொருள் இல்லை, அர்த்தம் இல்லை—அந்த அம்மையாரை கவுரவியுங்கள்—அதற்காக அண்ணாவின் பெயரை நடுவிலேயிருந்து எடுத்து விட்டு இப்படிச் செய்யலாமா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இவற்றை எல்லாம் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ** (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 மார்ச் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கோர்ட்டில் இருக்கிற பிரச்சினை குறித்து குறிப்பிட்டதை நீக்குகிறேன். கோர்ட்டுக்குப் போனதை குறித்து நீங்களே பேசி முடிவு செய்கிறீர்கள். அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : **

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : **

This is also a subject matter before the court in the pending case.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : **

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைத்தான் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ** தயவு செய்து வேறு சப்ஜெக்டைப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : **

திரு. அ. ரகுமான்கான் : **

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே ; நீங்கள் நேரம் ஒதுக்கி உறுப்பினர் அவர்களைப் பேச வைக்கிறீர்கள். அவர்கள் பேசிக்கொண்டே வருகிறார்கள். நேரம் முடிகிறது. முடியும் தருவாயில் வேண்டுமென்றே ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையை எடுத்துப் பேசி நேரத்தை வீணாக்குவது என்பதை ஒரு முறையாகவே வைத்துக்கொள்வது முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இரண்டாவது விஷயம், கோர்ட்டிலே இருக்கின்ற விஷயம். சட்ட அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லி விட்டார். லா டிமாண்டிலே வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அதுவும் கோர்ட்டிலே இருக்கின்ற விஷயத்தைப்பற்றிப் பேச முடியாது இங்கே. கவர்னர் அட்ரசிலே இந்த சப்ஜெக்டைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினால் என்னவாகும்? இப்பொழுதே பாருங்கள், எல்லாவற்றையும்விட நேரம் உங்களுக்கு அதிகமாக ஆகிவிட்டது. இனிஷியேட் பண்ணியவர் எடுத்துக் கொண்ட நேரம் வந்துவிட்டது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க, அகற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 2]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : முடித்து விடுகிறேன். மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் இதுபோன்ற கேள்விகளை எழுப்பி நேரத்தை வீணாக்குவதை வாடிக்கையாக வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாவற்றிற்கும் நியாயம் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா ?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சொல்லி விடுகிறேன். நீதிமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய விஷயத்தை இங்கே பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை முதலிலேயே பேச வேண்டுமல்லவா ? கடைசிக்கு வருவது, அப்பொழுதுதான் நேரத்தை கெயின் பண்ணலாம் என்று. மற்ற உறுப்பினர்களைப் பாதிக்கின்ற வகையிலே இது அமைகிறது என்பதைத் தங்களுக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரே ஒரு பாயிண்டோடு முடித்து விடுகிறேன் என்று உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். பிறகு அதை முடித்து, இரண்டாவது, மூன்றாவது பாயிண்ட் என்று வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதோடு முடித்து விட வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : என்னுடைய உரையை எப்படி அரேன்ஜ் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஆலோசனை சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த அரேன்ஜ்மெண்டிலே வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். கடைசியில் குழப்பத்தை விளைவித்து நேரத்தை அதிகம் ஆக்குகின்ற அரேன்ஜ்மெண்ட் மட்டும் வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, கேள்வி கேட்க விட்டு பதில் சொல்வது ஒரு மரபு. குழப்பத்தை உருவாக்குகிறார்கள் என்று ஒடி ஒளிவது ஒரு மரபு. ஆனால், உங்களைப் பார்த்து நான் கோட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, உங்களிடத்திலே ஒரு ரூலிங்கை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வேறொன்றுமில்லை. ஒன்றரை மாதம் பேச இருக்கிறோம். அது வேறு விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்காக நான் வருந்துகிறேன். நல்ல

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 2]

வேகத்தோடு பேசுகின்ற நேரத்தில் குறுக்கிட வேண்டாமென்று தான் உட்கார்ந்திருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நீதிமன்றத்தில் இருப்பதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நீங்களும் அதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். அவர் விடமாட்டேன் என்கிறார். நான் தங்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வது, நீதிமன்றத் திற்கு முன்பாக இருக்கின்ற வழக்கு பற்றி இந்த அவையிலே எடுத்துப் பேசுவது, விவாதிப்பது முறை அல்ல, சரியல்ல. அப்படிப் பத்திரிகையிலே வருவது கூடச் சரியாக அமையாது. தங்களை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, அதை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீக்கியாகி விட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தீர்ப்பு சொல்வதை நான் அப்படியே ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி ஒன்றும் வருத்தமே இல்லை. நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது டிஷ்கஷனுக்கு வரவில்லை. வந்த தகவல்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * *

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * இந்தப் பிரச்சினை நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, வழக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லலாம்; அதனுடைய மெரிட்ஸ், டிமெரிட்ஸ் பற்றி டிஸ்கஸ் பண்ணக்கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் மெரிட்ஸ் டிமெரிட்ஸ் பற்றி சொல்லவில்லை, அதற்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை இங்கே விவாதிக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அந்தப் பிரச்சனைக்குள் போகவில்லை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க, அகற்றப் பெற்றது.

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தங்கள் அனுமதியோடு இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மிக முக்கியமான பிரச்சினை, கல்வித் துறை சம்பந்தமானது. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. மா. சின்னராசு : துணைத் தலைவரவர்களே, வழக்குமன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது. * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்குத் தாவிக் கொண்டே போகிற சூழ்நிலையில் அவர் எதை எதையோ சொல்கிறார். ஆகவே, நீங்கள் எதை எதை நீக்கியிருக்கிறீர்கள் ; எது எது குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது ; அவர் என்ன பேசுகிறார் என்பதெல்லாம் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது இந்த மன்றம் எடுத்த நடவடிக்கைக்கும் வெளியிலே அவர்களுடைய பேச்சுக்கும் முடிச்சுப் போட்டு பேசுகிறார். இதைத்தான் நான் முதலிலே குறிப்பிட்டேன். அவர் பேச வேண்டியதை எல்லாம் பேசிவிட்டு, கடைசி நேரத்தில் சம்பந்தம் இல்லாத ஒன்றைப் பேசி நேரத்தை வீணாக்குகின்ற தந்திரத்தைக் கையாளுகிறார். நாங்கள் அதைச் சொன்னால் ஓடி ஒளிகிறோம் என்று சொல்கிறார். ஆகவே, அவர் இப்படி ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்குத் தாவுவதை நிறுத்திக் கொண்டால் நல்லது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயிர் போனாலும் தாவுகின்ற பரம்பரை என் பரம்பரை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, வேறு என்ன பரம்பரை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அது நாட்டு மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நல்லவர்களை வெளியேற்றுகின்ற பரம்பரைதான் அவர்களுடைய பரம்பரை.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது

[1987 மார்ச் 2]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : பாலிலே கலந்த விஷம் போன்ற வர்களை கூடவே வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. பாலிலே விஷம் கலந்து விட்டது. பால் சரியில்லை என்றவுடன் அதை கொட்டுவதுதான் முறை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நாங்கள் போன பிறகு விஷம்தான் அங்கே மிஞ்சியிருக்கிறது ; பால் இங்கே வந்துவிட்டது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : பால் என்று முதலிலே கருதுகிறோம். விஷம் என்று பின்னால்தான் தெரிகிறது. ஒரு துளி விஷமாக இருந்தாலும் பால் முழுவதும் கெட்டுவிடும். எனவேதான் கொட்டிவிட வேண்டிய அவசியம் வருகிறது. அந்த விஷம் இன்னொரு புறத்திலே போனாலும் அங்கேயும் விஷம் பரவிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எது பால், எது விஷம் என்று மக்கள் தீர்மானித்து, பாலை எங்கே வைக்க வேண்டுமோ அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்; விஷத்தை எப்படி அப்புறப்படுத்த வேண்டுமோ அப்படி அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படித் தெரிந்துதான் மாயவரம் தேர்தலிலே மக்கள் தீர்ப்பளித்தார்களா? அதைப்போலவே நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும் இரண்டுமுறை வாக்களித்தார்களா?.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாயவரம் தேர்தலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மாயவரம் தேர்தல் மட்டுமல்ல; மேலும் தொடரும். மாயவரம் என்பது மாயவரம்தான். அதுபற்றி கவலையில்லை. எந்தத் தேர்தல் வந்தாலும் சந்திக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) என்னுடைய பேச்சில் குறுக்கீடுகள் அதிகமாகி விட்டன. மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். Last but not the least, with your kind permission மிக முக்கியமான பிரச்சினை, நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே பேசக்கூடாது. ஆனால் மருத்துவக் கல்லூரி சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு கருத்து. ஒரு மாணவர் பரீட்சையே எழுதவில்லை. 2 பரீட்சை எழுதவில்லை. ஆனால் 30-க்கு ஒரு மார்க் வாங்குகிறார். உடனே மறுபரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. (குறுக்கீடுகள்) வழக்கு முடிந்துவிட்டது; அப்பீல் பண்ணவில்லை. நான் விசாரித்துவிட்டேன்.

1937 மார்ச் 2]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறான தகவலை அவைக்குத் தரக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரீட்சை எழுதவில்லை என்ற தவறான தகவலைத் தரக்கூடாது. முழு விவரமும் தெரிந்து பேசவேண்டும். தெரியவில்லை என்றால் சும்மா இருந்துவிட வேண்டும். பேசக்கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சிண்டிகேட் உறுப்பினர் நான். (குறுக்கீடு) எனக்கு விவரம் தெரியாது என்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தின் மீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நானும் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல அனுமதித்த தங்களுக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆண்டின் துவக்கத்தில் ஆற்றிய ஒரு சம்பிரதாய உரையாக இந்த உரை இல்லாமல் வட்சியங்களின் விளக்காக இந்த விளக்க உரை இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போரில் ஏற்படும் வெற்றிக்கு முன்னால் போர் முடிக்கம் செய்வது போல், சோதனைகளின் வெற்றிக்கு முன்னால் கொள்கை முடிக்கம் செய்வது போல் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சீன யுத்தத்தினுடைய அபாயத்தின்போது பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டு நாட்டின் ஒற்றுமைக்காக மத்திய அரசோடு துணை நின்று மாநில, மைய அரசுகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர் வழியில் நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கும், மாநில வளர்ச்சிக்கும் மைய அரசோடு துணை நின்று இன்றைக்குக் காரியங்களை ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் முதலில் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகம் பூஜை அறை என்று சொன்னால், இந்தியா வீடு என்று அர்த்தம். எனவே பூஜை அறையினுடைய புனிதத்தைக் காக்கவும், வீட்டைக் காக்கவும் மைய அரசோடு அவர்கள் துணை நிற்கிறார்களே தவிர வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே உள்நோக்கம் கற்பிப்பது போன்ற காரணத்திற்காக அல்ல என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏதோ உறவாக இருக்கிறோமே என்பதற்காக, உறவோடு இருக்கிறார்களே என்று வயிற்றெரிச்சல்பட்டு திரு. ரகுமான்கான்

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 மார்ச் 2]

போன்றவர்கள் சிண்டு முடிந்துவிட்டு சண்டை போட வைக்கலாம் என்று எண்ணினாலோ அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் உறவு வைத்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே உறவாடிக் கெடுத்துவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு இருந்தாலோ அந்த சூழ்ச்சி எல்லாம் பலிக்காது இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவரிடம் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். இங்கே பேசிய இரண்டு உறுப்பினர்களும் இந்த நாட்டை ஆண்ட பரம்பரையிலே வந்தவர்கள்; நாட்டை ஆண்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். எனவே மாநில ஆட்சியினுடைய அதிகாரத்தைத் தெரிந்துகொண்டு பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மத்தியிலே அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டு பாதுகாப்பு; போக்குவரத்து; இன்னும் சொல்லப்போனால் விலை நிர்ணயம் போன்றவற்றைக் கூட வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வகையில் அதிகப்படியான அதிகாரங்களை மைய அரசு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்நிலையில் மாநில அரசுக்கு இருக்கிற எஞ்சிய அதிகாரம் அதிகபட்சம் போனால் வெல்பேர் மெஷராக, மக்களுக்கான நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டுகிற அந்த அதிகாரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமையில் நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

நலிந்த நிலையில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுடைய நாடித் துடிப்பை அறிந்து அதற்கேற்றப்படி திட்டம் தீட்டிச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஒரே முதலமைச்சர் நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு நான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் இருந்த பல ஆட்சிக் காலங்களில் பல திட்டங்கள் போட்டார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டங்களின் பலன் சிலபேர் வாய்க்குத்தான் எட்டியதே தவிர மக்களுக்கு எட்டவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போட்டிருக்கிற திட்டங்களின் பலன் ஏழை, எளிய குழந்தைகளின் வாய்க்குச் சோறாகவும், குடிசைகளுக்கு இலவச மின் விளக்காகவும், மானத்தை மறைக்க இலவச ஆடையாகவும், காலுக்குச் செருப்பாகவும் மக்களிடம் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். செருப்பு என்றதும் சிரிப்பு வருகிறது. மூத்த தலைவர்களுக்குக் கூட விலா நோகச் சிரிப்பு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல்

1987 மார்ச் 2]

[திரு. செ. செம்மலை]

அப்படிப் பேசுகிறவர்களின் சிரிப்பு ஆணவச் சிரிப்பாக இருக்குமே தவிர வேறல்ல. ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களினுடைய பலனைப் பெறுகிறவர்களின் சிரிப்பு ஆனந்தச் சிரிப்பாகத்தான் நிச்சயம் இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் கூட எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்கும் வரையில் காலுக்கு செருப்புப் போட்டு பழக்கப்படாதவன். அதை அனுபவித்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் கிராமங்களிலே சொல்வார்கள், 'வெய்யிலிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் நிழலின் அருமை தெரியும்' என்று.

கிராமத்துப் பெண்கள் கூலி வேலைக்குப் போகிறபோது குதித்து குதித்து ஓட்டமும் நடையுமாகத்தான் நடப்பார்கள். அவர்கள் அப்படி நடக்கிறபோது சினிமாவுக்கு கதை வசனம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிற அரசியல் தலைவர்களின் கண்ணுக்கு எப்படித் தெரியும் என்றால், அவர்கள் 'ஆஹா அந்தப் பெண் எப்படி புள்ளி மாணைப் போல குதித்து குதித்து ஓடுகிறாள் பாருங்கள்' என்று வர்ணிப்பார். ஆனால் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற கருணைத் தெய்வம் நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கண்ணுக்கு அந்த ஏழைப் பெண் குதித்து ஓடுவது எப்படித் தெரிகிறது? சுடு மணலிலே கால் பட்டு அந்தச் சூட்டை தாங்க முடியாத வேதனையோடு குதித்து ஓடுகிறாள் என்று புரட்சித் தலைவரின் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. அந்தக் கஷ்டத்தை எப்படிப் போக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அவர்களின் அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்தத் திட்டம் உருவாகிறது. எனவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்தத் தலைமுறையின் பாரி வள்ளல்—எப்படி முல்லைக்குத் தேர் ஈந்தானோ பாரி, அது போன்று இன்றைக்கு ஏழை எளிய தாய்மார்களுக்கும், இளம் சிறார்களுக்கும் காலுக்குச் செருப்பு கொடுத்து அந்தச் சுடு மணலின் சூட்டை தணிக்கிற பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்திலே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேயும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அந்தத் திட்டத்தைக் குறை சொல்வதற்காகவோ அல்லது அந்தத் திட்டத்தைக் கேவலமாக சொல்வதற்காகவோ சொல்ல முன் வரவில்லை. அப்பொழுதும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான், எந்தத் திட்டம் மக்களுக்குப்

[திரு. செ. செம்மலை]

[1987 மார்ச் 2]

பலன் அளிக்கக் கூடிய திட்டம் என்பது இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் புரியும். அதை ஒரு தலைசிறந்த திட்டமாக அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய திட்டமாகச் சொன்னார்கள். மக்களை வாழ வைக்கக் கூடிய திட்டமாகச் சொன்னார்கள். மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கூட அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தபோது ஆச்சரியப்பட்டிருக்கலாம்.

அது என்ன திட்டம் என்றால் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அத்துணை லாரிகளுக்கும் மஞ்சள் பெயின்ட் அடிக்கிற திட்டம். அந்தத் திட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய நாஞ்சிலார் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி 'அரசாங்கம் யாருடனோ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. கான்டிராக்க்டர்களை வாழ வைக்கக் கூடிய திட்டம்' என்று சொன்னார்கள். அவரை நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு இந்தக் காலணிகள் அணிவிக்கும் திட்டத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன் கிடைக்கும் என்பதை அவர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எந்தத் திட்டம் கான்டிராக்க்டர்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடிய திட்டம், எந்தத் திட்டம் மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டம் என்பதைத் தயவுசெய்து அவர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக காலணிகள் செய்கிற எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதையும் அவர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிராமத்திலே தொழில் வளர்ச்சியோடு ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்தத் திட்டம் எதிர்காலத்திலே நன்மை பயக்கும் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசோடு நல் உறவு வைத்துக் கொண்டிருப்பதை இங்கே சில பேர் உள் நோக்கத்தோடு சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல மைய அரசோடு இருக்கிற தொடர்பு என்பது நமது இதய தெய்வம்புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப்பொறுத்த வரையில் Non-confrontation but co-operation ஆக இருக்கிறது. ஆக மைய அரசை மாநில அரசு ஆதரித்து நடக்க வேண்டும் அல்லது ஒத்துப் போக வேண்டும் என்பது நிச்சயமாக அரசியல் சட்டப்படியோ அல்லது நடைமுறைப்படியோ ஒரு வழிப் பாதையாக, One way traffic ஆக இருந்து விடக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாநில அரசின் திட்டங்களுக்கு மைய அரசு நிச்சயமாக செவி சாய்க்க வேண்டும் என்பதோடு மாநில அரசின் உணர்வுகளுக்கும் நிச்சயமாக மத்திய அரசு செவி சாய்க்க வேண்டும்,

1987 மார்ச் 2]

[திரு. செ. செம்மலை]

இன்றைக்குப் பிரதமராக இருந்து கொண்டிருக்கிற நம்முடைய மரியாதைக்குரிய இராஜிவ் காந்தி அவர்கள் மாநில அரசின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு அளித்துத்தான் பஞ்சாப், மிசோரம், அஸ்ஸாம் போன்ற மாநிலங்களோடு உடன்பாடு கூட செய்து கொண்டார்கள். அவரைப் பொறுத்த வரையில் நான் அவருடைய எண்ணத்தின் உறுதியை மதிக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல மைய, மாநில அரசின் உறவுகள் கணவன் மனைவி போல இருக்க வேண்டும். காரணம் கணவன் மனைவியைப் பற்றி சந்தேகிக்க கூடாது, மனைவி கணவனைப் பற்றி சந்தேகிக்கக் கூடாது. அப்படிச் சந்தேகம் எங்காவது வருமேயானால், மைய அரசு மாநில அரசுகளுடைய சந்தேகத்தை நிச்சயமாகப் போக்கியாக வேண்டும். அந்தக் கடமை மைய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய பிரச்னை இங்கே நண்பர்கள் எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல மொழிப் பிரச்னை. மைய அரசினுடைய தவறான மொழிக் கொள்கை காரணமாக 'இந்தித் திணிப்பு' என்ற ஒரு அபாயம் இருக்கிறது என்ற சந்தேகம் நமக்கெல்லாம் காலில் குத்திய முள்ளாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இதே மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, மறைந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய உறுதி மொழியைச் சட்டமாக்க வேண்டும், அது அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறவேண்டுமென்று. இந்த மன்றமே ஏகோபித்து அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த உறுதி மொழி அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற வேண்டும் என்பதுதான் இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற விருப்பம்.

இங்கே பேசுகிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மரியாதைக்குரிய இராஜிவ் காந்தி அவர்களை மதிக்கிறீர்கள், அவர்களுடைய உறுதி மொழி போதாதா என்று கூட கேட்பார்கள். உள்ளபடியே நாங்கள் அதை மதிக்கிறோம். பாரம்பரியம் மிக்க பரம்பரையில் வந்த நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்ததாலும், இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருந்ததாலும், அதற்குப் பிறகு இராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இருப்பதாலும் அந்த உறுதி மொழி காப்பாற்றப்படும் என்று நம்புகிறோம். இன்றைக்கு நமக்கு அபாயம் இல்லை. காரணம் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் மரியாதைக்குரிய இராஜிவ் காந்தி அவர்கள் பிரதமராக இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த உறுதி மொழி காப்பாற்றப்படும். ஆனால் அவருக்குப் பிறகு யாராவது ஒருவர் உத்தரப் பிரதேசத்திலிருந்து பிரதமராக

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 மார்ச் 2]

வருவாரானால் அந்த உறுதி மொழி காப்பாற்றப்படுமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்தச் சந்தேகத்தை நீக்கியாக வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறேன். அந்தச் செய்தி சில பேருக்கு புதிய செய்தியாகக் கூட இருக்கலாம். மாண்புமிகு திருமதி உசோதா அம்மைடார் போன்றவர்கள் தெரிந்தும் தெரியாமல் இருப்பார்கள். மறைந்த மரியாதைக்குரிய லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் இந்த உறுதி மொழிக்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று, Draft Bill போட்டு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு சுற்றனுப்பினார்கள். அப்போது நம்முடைய மாநில முதல்வராக இருந்த மறைந்த மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அதற்கு Amendment எல்லாம் கொடுத்து, உறுதி மொழி சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில், 1965 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். பாகிஸ்தான் 'கசு' பகுதியில் ஆக்கிரமிப்பு செய்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு துரப்பாக்கிய மான் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இது உறுதி மொழி, நம்புங்கள் என்று சொல்வதை விட, அந்த உறுதி மொழியை அரசியல் சட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டுமென்ற முடிவை அன்றைக்கே நீங்கள் எடுத்து விட்டீர்கள். எனவே நீங்கள் ஒப்புக்கொண்ட அந்த முடிவை, ஏற்றுக் கொண்ட அந்த முடிவை, இன்றைக்குச் செலவாக்குங்கள் என்று தான் கேட்கிறோம். ஏதோ மறைந்த பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மந்திரி சபைக் கூட்டத்திலே எடுத்த ஒரு முடிவல்ல. அது காங்கிரஸ் ஒர்கிங் கமிட்டி கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவாகும்.

■ 1965 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 22 ஆம் தேதி டெல்லியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் ஒர்கிங் கமிட்டி கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

“The Working Committee would like to reiterate the firm resolve of the Congress to adhere to the assurances given by the late Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru. The Congress stands by these assurances. The Working Committee recommended to the Government of India and the Governments of the States to examine the steps that should be taken, including the amendments to the Official Language Act of 1963 to give effect to the assurances given by Pandit Jawaharlal Nehru and all the recommendations made in this resolution.”

1987 மார்ச் 2]

[திரு. செ. செம்மலை]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

என்று ஒரு தீர்மானம் காங்கிரஸ் ஓர்கிங் கமிட்டியால் போடப் பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலே, ஏற்கனவே உங்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட சட்டத்தை அரசியல் சட்டத் திலே சேர்க்க வேண்டுமென்று வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக இங்கே சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதிலே எந்த யோசனையும் செய்யாமல், உடனடியாக நாட்டு மக்களுடைய நலன் கருதி, மாநிலங் களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்ற எண் ணத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற மரி யாதைக்குரிய இராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இந்த உறுதிமொழியை அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெறச் செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வற்புறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரச்சினை களுக்குத் தீர்வு காண்கின்ற ஒரு போக்கிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, அதுவே பிரச்சினையை உருவாக்குகிற அரசாக இருந்து விடக்கூடாது. எத்தனையோ பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தெலுங்கு கங்கை பிரச்சினை காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினை போன்றவற்றை தீர்ப்பதை விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு நம்முடைய மத்திய அரசாங்கம் மாநிலப் பட்டியலில் இருந்த கல்வியை பொதுப் பட்டியலுக்குக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். இதிலே ஒரு அபாயம் உருவாகிறது. என்ன அபா யம் என்றால் மாதிரிப் பள்ளிகளை இங்கே வைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள், இது மாநிலத்திற்குத் தேவையில்லாத ஒரு சங்கடத்தை, தேவையில்லாத ஒரு சர்ச்சையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற வாரம் சென்னைக்கு வந்த மத்திய அமைச்சர் மரி யாதைக்குரிய திரு. நரசிம்மராவ் அவர்கள் மாதிரிப் பள்ளி களை ஆரம்பிப்பது குறித்து தமிழ் நாடு அரசோடு நாங்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம், நல்ல முடிவு ஏற்பட்டவுடன் அந்த மாதிரிப் பள்ளிகள் இங்கே ஆரம்பிக்கப் படுமென்று சொன்னார்கள். நான் இதனை மாண்புமிகு கல்வி யமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எப்படியும் நிச்சயமாக தமிழ் பயிற்று மொழியாக இருக்குமென்ற நிலை வருகிற வரையில் அப்படிப்பட்ட மாதிரிப் பள்ளிகளை ஏற்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1987 மார்ச் 2]

(பிற்பகல் 12-30).

அதைப்போல இன்னொரு சந்தேகம் இருக்கிறது. தொலைக் காட்சியிலே இன்றைக்கு ஒரே ஒரு சானஸ்தான் இருக்கிறது. டெல்லியிலிருந்து ஒளிபரப்பக் கூடிய நிகழ்ச்சிகளில்—அதிக நேரம்—இந்திக்குத்தான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் மாநிலங்களில் உள்ள மக்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கம் நிச்சயமாகப் போக்கியாகவேண்டும். காரணம் தற்போது ஒரே ஒரு சானலை ஆரம்பித்து தொலைக் காட்சி மூலம் நிகழ்ச்சிகளை நாடு முழுவதும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னொரு சானலைத் துவக்குவதற்கு 12 கோடி ரூபாய் தான் தேவைப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 12 கோடி ரூபாய் என்பது மத்திய அரசுக்கு ஒரு பெரிய தொகை அல்ல. மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு என்று சொல்வார்கள். இதிலே ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தயங்கத் தயங்கத்தான் மாநில மக்களுக்குச் சந்தேகங்கள் வலுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. எனவே 12 கோடி ரூபாயில் இரண்டாவது சானலை ஆரம்பித்து, இந்த மக்களுடைய சந்தேகத்தைப் போக்க வேண்டும். நம்முடைய மாநில தொலைக்காட்சி நிலையத்தினுடைய ஒளிபரப்புகளைத் தனியாகக் காட்டுவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்தினுடைய பங்கு நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். மாநில அரசு மைய அரசோடு ஒத்துப் போக வேண்டும், மாநிலத்தினுடைய கான்ட்ரிபியூசன் மத்திய அரசினுடைய நிதிக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நாம் எல்லாம் சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால் அந்தச் சட்டங்களை அமுலாக்க நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்தான். அந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான். ஆனால் வட மாநிலங்களிலேயிருந்து இன்றைக்கு அதிகமான பேர்கள் வருகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது, திரு. மலர் மன்னன், திரு. எல். கணேசன் மீது வழக்கு, வெடிகுண்டு வழக்கு, உயர்நீதிமன்ற வழக்கு என்றெல்லாம் வழக்குகளைப் பற்றி பேசியதை நீக்க உத்தரவிடப்பட்டது. அதேபோல் 144 தடை உத்தரவைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, அருவருக்கத்தக்க வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அதையும் நீக்கி இருக்கிறோம். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் பத்திரிகையாளர்கள் பிரசுரிக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 2]

திரு. செ. செம்மலை : இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். என்று சொல் கிறபோது, நம்முடைய மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான். எனவே நான் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புவது, மாநிலங்களுடைய அதிகாரிகள் ஒட்டு மொத்தமாக நாட்டினுடைய திட்டங்களை அமுல்படுத்துகிற போது, ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய பங்கும் அதிலே இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஐ.ஏ. எஸ். அதிகாரிகளுடைய எண்ணிக்கை சமமான அளவிலே இருக்க வேண்டும். எனவே மாநிலங்களுக்கு இவ்வளவு என்று விகிதா சார அடிப்படையிலே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுடைய எண்ணிக்கை இருக்கிற வகையில் மத்திய அரசாங்கம் தற்போது உள்ள நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல திட்டங்களி லே, பல நோக்கங்களிலே ஒன்றியிருப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டுகிற திட்டம். இன்றைக்கு மத்திய அரசும் அதைச் சொல்கிறது. மாநில அரசும் அதைச் சொல்கிறது. 1987 ஆம் ஆண்டை, நிலமற்றோர் குடியிருப்பு ஆண்டாக ஐ. நா. மன்றம் அறிவித்து இருக்கிறது. அதேபோல் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் — இந்த ஆண்டு சொல்லவில்லை — இதற்கு முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறார் கள். 'வரும் பொருள் உரைக்கும் எம் தலைவன்' அன்றைக்கே சொன்னார்கள். ஆளுக்கு ஒரு வீடு என்று. அதைத்தான் இன் னைக்கு மத்திய அரசினுடைய பிரதமர் தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, இதைச் செயல்படுத்துகிறபோது, எப்படி இதைச் செயல் படுத்துகிறார்கள், எப்படி செயல்படுத்தப்படுகிறது, எந்தெந்த வகையிலே கிராம மக்களுக்கு இது பயனை அளிக்கிறது என் பதைத் தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, ஒட்டு மொத்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்ன தைப் போல என்ன இருக்கிறது, என்ன இருக்கிறது, எவ்வளவு பலன் என்பதைக் கேள்வியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதாலே பயனில்லை. எனவே இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற் கிறோம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொன்னதைப் போல, இந்தத் திட்டத்தை இணைந்து செய்தாலும் சரி, யார் செய்தாலும் சரி, இந்தத் திட்டத்தினுடைய பலன் நாட்டு மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிற வகையிலே ஒரு தீர்க்கத்தரிசனமான முடிவை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொல்லி, இன்றைக்கு அதை அமுல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத் திலே நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இந்தத் திட்டத்தை நான் முழுமையாக வரவேற்கிறேன்.

[திரு. செ செம்மலை] [1987 மார்ச் 2]

அதைப்போல மத்தியிலே நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையிலே ஒரு நல்ல திட்டத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கச் செலவுகளை சோதனை செய்வதற்காக மந்திரி சபைக் குழு அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உள்ள படியே வவேற்கக்கூடிய திட்டம் இது. எப்போதுமே திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. திட்டப் பணிகளை குறிப்பிட்ட காலத்திலே முடித்தால்தான் அந்தத் திட்டத்தினுடைய பலன்கள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும். திட்டங்களினுடைய பணிகளை காலதாமதப்படுத்துவதன் மூலம் செலவினம் அதிகரிக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற எப்போதும் நாம் உன்னிப்பாக இருக்க வேண்டும். காலகாலத்தில் செய்கிற அந்த நடைமுறையை நாம் வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இதற்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் தான் இங்கே சட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்றித் தருகிறோம். அவற்றை நிறைவேற்றுகிறவர்கள் அதிகாரிகள். ஆனால் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றுகிற அந்தத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்வதற்கோ, கண்காணிப்பதற்கோ, மேலதிகாரிகள் இருப்பது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது. நம்மால் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டு அதை அதிகாரிகளிடம் கொடுத்து அதைக் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். எனவே, நான் சொல்ல விரும்புவது மாவட்ட அளவில் நம்முடைய அரசு திட்டங்களைப் போட்டு செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறபோது அந்தத் திட்டம் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்படுகிறதா, அந்தத் திட்டம் காலகாலத்தில் முடிக்கப்படுகிறதா, அந்தத் திட்டத்தின் பலன் மக்களுக்குப் போய் சேருகிறதா என்று ஆய்கின்ற, கண்காணிக்கின்ற அந்த அதிகாரத்தை அந்த அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே வழங்கவேண்டும் என்ற அந்த ஆலோசனையை இந்த நேரத்தில் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒரு நல்ல கருத்தை இந்த ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் குறைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு பிரிவை அமைக்க திட்டமிட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உள்ளபடியே வரவேற்கக்கூடிய ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் வீண் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும். அதுபோலவே குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்படும். இதில் அந்தத் திட்டம் பற்றிய முழு விளக்கம் இல்லை என்று சொன்னாலும் ஏதோ ஒரு செல் போல அமைத்து புகார்களைப் பெற்று துறைக்கு அனுப்பி அதோடு முடிவதாக இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. காரணம் மக்களுடைய பிரச்சினைகள் நிறைவேற்றப்படாத சூழ்நிலையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஒரே காரியத்திற்காக, ஒரே

1987 மார்ச் 2]

[திரு. செ. செம்மலை]

காரணத்திற்காக தடைப்பட்டு நிற்கும். எனவே, அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைக்கு மூல காரணம் என்ன என்பதை ஆய்ந்து அறிந்து அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தால் தவிர, நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிற பலன் கிடைக்காது. எனவே, அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நான் சொல்ல விரும்புவது ஒரு Data Bank என்ற அளவில் ஏதாவது ஒரு அமைப்பை அங்கே உருவாக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே பொதுமக்களின் குறைபாடுகளை- Public grievances should be computerised கம்ப்யூட்டர் மூலமாக இப்படிப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்தால் நாம் எதிர்பார்க்கிற அந்தக் காலதாமதம், எதிர்பார்க்கிற அந்தக் குறைபாடுகள் நீங்கும் நிலை நிச்சயமாக இருக்கும். எனவே, அந்த வகையில் நாம் அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்களும், நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் மது விலக்கைப் பற்றி பேசினார்கள். நான் உள்ளபடியே சொல்கிறேன். அவர்கள் பேசிய பிறகுதான் நான் கவர்னர் உரையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் எங்கேயும் பூரண மதுவிலக்கு என்று சொல்லவில்லை. நாம் இந்த மதுவிலக்கை இன்றைக்கு மூன்று கட்டங்களில் ஆய்ந்துப் பார்த்தோம். பூரண மதுவிலக்கை அமல்படுத்தியும் பார்த்தோம். அந்த அனுபவத்தையும் பெற்று இருக்கிறோம். மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியும் பார்த்தோம். அந்த அனுபவத்தையும் பெற்று இருக்கிறோம். இன்றைக்கு Partial Prohibition என்ற இந்த மூன்றாவது முறையை நாம் பார்க்கிறோம். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்த 3 முறையிலே இருந்து பெறுகிற அனுபவத்தைப் பார்த்துக் கட்டுக்கு அப்பாற்பட்டு அரசியல் பிரச்சினை ஆக்காமல் நாட்டு மக்களுக்கு எது நலம் பயக்குமோ அந்தத் திட்டத்தை எதிர்காலத்தில் உருவாக்குகிற அளவுக்கு நண்பர்கள் நிச்சயமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள், நீங்கள் எல்லாம் கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் மட்டும் மூடிவிட்டு மதுபான கடைகளையும் திறந்து வைத்துக்கொண்டு பூரண மதுவிலக்கு என்று சொல்கிறீர்களே என்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். நான் அவரைத் திருப்பிக் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பூரண மதுவிலக்கு இருந்தது என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டீர்கள். ஆனால் குடிப்பவர்களுக்கு பர்மிட் கொடுத்தீர்கள். அது மட்டும் எப்படிப் பூரண மதுவிலக்கு ஆகும். எனவே இதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதில் நாம் அரசியல் கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடாது. எனவே

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 மார்ச் 2]

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான் சொன்ன 3 கருத்துக்களையும் முறையாக வரிசைப்படுத்தி 3 முறைகளில் எது சிறந்த முறையோ அதை எதிர்காலத்தில் நாம் அனைவரும் உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது மதுவிலக்கைக் கிண்டல் செய்து பேசினார்கள். நான் சொல்கிறேன், அவருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, நான் சொல்லுகிற இந்தப் பதில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கும் பொருந்தும், திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கும் பொருந்தும் படியாக இருக்கும். 1953 ஆம் ஆண்டு அவருடைய கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் '6 மாத கடுங்காவல்' என்ற புத்தகத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அதை நான் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கருத்தே தேசிய இயக்கத்திற்கும் பதிலாக அமைந்துவிடும், திரு. ரகுமான்கான் வாதத்திற்கும் பதிலாக அமைந்துவிடும். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் 1953 ஆம் ஆண்டு எழுதிய '6 மாத கடுங்காவல்' என்ற புத்தகத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்: "மதுவிலக்கினால் 17 கோடி ரூபாய் வரி நஷ்டம் மட்டும் அல்லாமல்—இது அந்த காலத்துக் கணக்கு—மதுவிலக்கு போலீசாருக்கு சம்பள விரயமும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைப் பிடிக்க செலவழிக்கும் தொகையும், பிடிபட்ட கைதிகளுக்கு உணவு அளிக்க ஏற்படும் செலவும், எங்கு போய் நிற்கும் என்பது தெரியவில்லை. இவ்வளவு செலவழித்தும் சட்டம் உடையாமல் இருக்கிறதா

[பிற்பகல் 12-40]

என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. ஐயோ பாவம், துண்டு துண்டாக, செதில் செதிலாக, அணு அணுவாக மதுவிலக்குச் சட்டம் மரணப்படுகொலையில் பிய்த்து எரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கை வாபஸ் பெறாதீர்கள், கள், சாராயம் காய்ச்சும் புதிய குடிசைத் தொழில் கெட்டுவிடும் என்று புரட்சிக் கொடி ஏந்துகின்ற அளவிற்கு ஒரு பெரிய வர்க்கம் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது" என்று 1953 ஆம் ஆண்டு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் அவர் எழுதிய புத்தகத்திலே தன்னுடைய கருத்தாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம், ஏதோ புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமையிருக்கிறது என்பது அல்ல. அன்றைக்கே அந்தக் கள், சாராயம் காய்ச்சுகிற வர்க்கம் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1953-ல் உற்பத்தியாகிய அந்த வர்க்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் வளர்ந்து, பிறகு அந்த வர்க்கத்தை அழிப்பதற்குத்தான் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று

1987 மார்ச் 2]

[திரு. செ. செம்மலை]

நீங்கள் ஆலோசனையாகச் சொன்னால், அது நல்ல நடவடிக்கை என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திற்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறதோ, அதைவிட உறுதியாக இந்தக் கொள்கையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கொள்கைகள் என்று சொல்லுகிறபோது, ஏதோ அரசைச் சாடுவதற்கு என்று சொல்லாமல் மக்களுக்கு எது நலம் பயக்குமோ, அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி, நான் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். காரணம், அனுமதித்தால், இன்னும் சில பிரச்சினைகளை.....(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு): இன்னும் ஆறு உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும்.

திரு. செ. செம்மலை: எனவே, மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பைக் கொடுத்த தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டே இரண்டு கோரிக்கைகளை வைக்க விரும்புகிறேன். பவர் லாம்ஸ் காம்ப்ளக்ஸ், ஒரு தொழிற்கூடம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற நீண்ட கால கோரிக்கை இருந்துவருகிறது. அதை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போலவே, மேச்சேரி யூனியனைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு மிகப் பெரிய யூனியன். அதிலே ஒரேயொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம்தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரிடம் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி சொல்லி ஒரு கூடுதல் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கும் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கி. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 27 ஆம் தேதியன்று சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்தில் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கி. வெங்கடாசலம்]

[1987 மார்ச் 2]

ஓட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது மேதகு ஆளுநர் உரையில் எவ்விதமான மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களும், வளர்ச்சிப் பணிகளும், ஆக்கபூர்வமான செயல்களும், குறிப்பிடப்படவில்லையென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசின் நீண்டநாளைய உறுதிமொழிகளில் ஒன்றான கள், சாராயக் கடைகள் 1-1-1987 முதல் மூடுவதை அடுத்து 1987 ஆம் ஆண்டு உன்னதமான ஆண்டு என்று ஆளுநர் அவர்கள் வாயிலாக இந்த அரசு கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. எனவேதான், நான் 1947 முதல் 1967 வரை காங்கிரஸ் பேரியக்கம் ஆட்சிக் கட்டிலில் இருந்த போது முழு மதுவிலக்கு அமலில் இருந்ததை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும் 1987 துவக்கத்திலிருந்து தமிழகத்திலே உள்ள பத்திரிகைகள் எல்லாம் விரைவில் தமிழகத்தில் திடீர் தேர்தல் வரலாம் என்று ஆரூடம் கணித்து வருகின்றன. அந்த வகையில் கூட இந்த ஆண்டு உன்னதமான ஆண்டுதானா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

தமிழகமெங்கும் கள், சாராயம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. தினசரிப் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கும்போது கள், சாராயம் அருந்தி சாகும் ஏழை எளிய மக்களுடைய எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. போலீஸ் காட்டு தர்பார் நடத்துகிறது. எனவே கள், சாராயத்தை அறவே ஒடுக்கவும், தடுக்கவும், ஏழை எளிய மக்களைப் பாதுகாக்கவும் தகுந்த நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு உடனே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு இந்த அரசின் சார்பில் அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களின் திருவுருவப் படம் இந்த மாமன்றத்தில் திறந்து வைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதற்கான முயற்சிகள் எதுவும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இந்த ஆண்டாவது மறைந்த பிரதமர், இந்திரா அம்மையார் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை இந்த மாமன்றத்தில் திறந்து வைக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சென்னை மெரினா கடற்கரையில் காந்தி சிலைக்கு அருகே அனைவரையும் கவருகின்ற வகையில் இந்திய கலாச் சாரம், தமிழர் பண்பாடு முதலியவைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற வகையில், அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு நினைவு மண்டபம் எழுப்ப முன்வரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதோடு, மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர்

1987 மார்ச் 2]

[திரு. கி. வெங்கடாசலம்]

பெரியவர் திரு. பக்தவச்சலனார் அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தினை இந்த அவையில் வைக்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரியவர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்களுக்கு அரசு செலவில் நினைவு மண்டபம் எழுப்ப முன் வந்த இந்த அரசை, தமிழக முதல்வரை, நான் சார்ந்து இருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சார்பில் பாராட்டுகிறேன்.

வடகிழக்குப் பருவ மழை பெய்யத் தவறியதன் காரணமாக இந்த ஆண்டு தமிழகம் கடும் வறட்சியைச் சந்தித்தாக வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. மற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாமல் வறட்சியைப் போக்க இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய லால்குடி தொகுதியில் தச்சங்குறிச்சி, பல்லாபுரம், குமுளூர், நம்புக்குறிச்சி, தெரணிபாளையம், கருடமங்கலம், எம். கண்ணனூர், ஊட்டத்தூர், சாதுர்பாகம், மால்வாய், சாத்தப்பாடி, சிலுவைப்பட்டி போன்ற பல கிராமங்களில் இப்பொழுதே மக்கள் குடிக்க குடிதண்ணீர் இன்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடித்தால், ஏப்ரல், மே மாதங்கள் மிகவும் சோதனையான மாதங்களாக, கடுமையான வறட்சியாக இருக்கும். எனவே, திருச்சி மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிப்பதோடு லால்குடி, புள்ளம்பாடி ஒன்றியங்களில் உள்ள அனைத்து கிராமங்களையும் வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்து, நிவாரண நடவடிக்கைகளை உடனே மேற்கொள்வதோடு, வரிவசூலையும் நிறுத்தி வைத்து தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும் தற்பொழுது ஒன்றியத்திற்கு ஐந்து துளைக் கிணறுகள் (Bore-wells) மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிகிறேன். ஆகவே, இதை அதிகப்படுத்தி சுமார் 75 துளைக் கிணறுகளாவது என்னுடைய தொகுதிக்குத் தரவேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகம் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று சொன்னால், மின்துறையில் தன்னிறைவு பெற்றதாக வேண்டும். எனவே குறைந்தபட்சம் ஒரு ஐந்து ஆண்டுக்காவது மின்துறைக்கு என்று தனியே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, மின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

150 மில்லியன் டாலர் செலவில், வட சென்னையில், புலிக் காடு என்னுமிடத்தில் அனல் மின் நிலையம் அமைக்க மாநில அரசு, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியுடன் ஒப்பந்தம் செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். கடலூரில் அமைக்க இருக்கும், 210 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறன் உள்ள ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண்ட அனல் மின் நிலையத்தை திருச்சியில் அமைக்க இந்த அரசு

[திரு. கி. வெங்கடாசலம்] [1987 மார்ச் 2]

முன்வர வேண்டும். காரணம் தமிழகத்தில் உயர் அழுத்த மின் திறனை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது திருச்சியில் உள்ள பெல் (BHEL) நிறுவனமாகும். இதற்குத் தற்பொழுது நெய்வேலியில் இருந்துதான் மின்சாரம் வரவேண்டியிருக்கிறது. திருச்சி மற்றும் புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களில் பெல் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த உபதொழில்களும் ஏனைய பிற தொழில்களும் பெருகியுள்ள இந்த வேளையில் இந்த அனல்மின் நிலையம் திருச்சியில் அமையுமேயானால் சிறப்புடையதாக இருக்கும். இதனால் லைன் லாஸ் தவிர்க்கப்படுவதோடு, கடலூர் நெய்வேலி அருகாமையில் இருப்பதால் வேறு பிரச்சினைகளும் எழ வாய்ப்பில்லை என்று கருதுகின்றேன்.

தற்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலைமையினைக் கருத்தில் கொண்டும், காய்ந்து கொண்டிருக்கிற நெல் பயிர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டும், மின் வாரியம் டெல்டா பகுதிகளில் குறிப்பாக வால்குடி பகுதிகளில் Pol. Service-க்கு உடன் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த அரசு கொடுத்த உறுதி மொழியினை நம்பி, என் தொகுதியில் கல்லகம், கீழரகுர்-சாத்தப் பாடி ஓரத்தூர், சிலுவைப்பட்டி, மால்வாய், சரடமங்கலம், எம். கண்ணனூர், கருடமங்கலம், அழுந்தலைப்பூர், குமுளூர், தச்சங் குறிச்சி, சிறுகளப்பூர், பெருவளர்ப்பூர், பு. சங்கேந்தி ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள சுமார் 1,000-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் சொத்துக்களை விற்று, கையிலே இருந்த பணத்தைப் போட்டு, வட்டிக்கு நகை முதலியனவற்றை வைத்து பணம் வாங்கி, மின் மோட்டார்கள் வாங்கி, திண்ணையில் வைத்துக்கொண்டு மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கையில் இருந்த நகையும் போய், முகத்தில் இருந்த புன்னகையும் போய் மீளாத்துயரத்துக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். எனவே இவர்கள் மீது கருணைகொண்டு, இந்த அரசு இவர்கள் அனைவருக்கும் மின் இணைப்பு கிடைக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். மேலும் ஆங்காங்கே இருக்கிற மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தும் அளவுக்கேற்ப, டிரான்ஸ்பார்மர்களை மாற்றி அமைக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் நிறுவனம் (டான்சி) சுமார் 52 கிளைகளைத் தமிழகத்தில் ஒரு காலத்தில் பெற்றிருந்தது. அது சீரமைக்கப்பட்டிருப்பதாக ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் டான்சி நிறுவனம் சிறப்பாக, லாபகரமாக நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்பதுதான்

1987 மார்ச் 2] [திரு. கி. வெங்கடாசலம்]

(பிற்பகல் 12-50)

உண்மை. எனவே, பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட டான்சியை இலாபகரமாக நடத்திட, இந்த அரசு தகுந்த அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதியதாக சர்க்கரை ஆலைகள் தொடங்க மத்திய அரசின் ஆதரவை நாடுகிற தமிழக அரசுக்கு, தமிழகத்திலுள்ள ஒருசில தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி நினைவுபடுத்தவேண்டிய அவசியம் எனக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே காட்டுரிலே உள்ள கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலை கடந்த ஆண்டு விவசாயிக்கு டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 231 கொடுத்தது. இந்த ஆண்டு, ரெக்கவரி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லி ரூ. 214-க்கு மேல் தரமாட்டோம் என்று கோத்தாரி நிர்வாகம் மறுத்தது. பின்பு பலத்த போராட்டங்களுக்குப் பின்னால் ரூபாய் 220 கொடுக்க தனியார் நிர்வாகமான கோத்தாரி நிர்வாகம் முன்வந்தது. இதனைச் சொல்வதற்குக் காரணம், பெரம்பலூர் போன்ற அருகில் உள்ள கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் எல்லாம் ரெக்கவரி கூடுதலாக வருகிறபோது, கோத்தாரி போன்ற தனியார் சர்க்கரை ஆலையிலே மட்டும் ரெக்கவரி குறைவது மர்மமாக உள்ளது. இவை கண்காணிக்கப்படவேண்டும்.

மேலும், இதிலிருந்து வருகிற கழிவுநீர் அருகிலுள்ள பங்குனி வாய்க்காலில் கலப்பதால், சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிக்கப்பட்டு, மக்களின் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எனது தொகுதியில் கல்லக்குடி அருகிலுள்ள முதவத்தூர் அரசு மினி சிமென்ட் ஆலை பல்லாண்டுக் காலமாக மூடிக் கிடக்கிறது. அதனைத் திறந்து, பாதிக்கப்பட்ட வேலை இழந்த 250 தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கிடைக்க இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன். டால் மியா சிமென்ட் ஆலையிலிருந்து வருகிற புகை அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற சுற்றுப்புறச் சூழலை பெரிதும் பாதிக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் அந்தப் புகையினால் பல சுகாதாரக் கேடுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். டி.பி. போன்ற கடுமையான நோய்கள் அவர்களைத் தாக்குகிறது. அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். அங்கு தயாரிக்கப்படும் சிமென்ட் தற்போது தரம் குறைந்து காணப்படுகிறது. இந்த சிமென்ட்டின் குவாலிட்டியை செக் செய்து நல்ல தரமான சிமென்ட் மக்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. வெங்கடாசலம்] [1987 மார்ச் 2]

சென்னை மாநகரில் குடிநீருக்காக ரூ. 15 கோடி செலவில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்ற செய்தியோடு, கிருஷ்ணா நீர்த் திட்டம் பற்றி ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டதது இது அடுத்த வீராணமோ என்று மக்கள் நினைக்கத் தோன்றுகிறது என்று இங்கே என்னால் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை.

விவசாயிகள் கடன் சமையைக் குறைக்க, வேளாண்மைக் கடன்கள் குறித்த வட்டி, அபராத வட்டி, காலம் கடந்த நிலுவைகள் குறித்த வட்டி முதலியவற்றை தள்ளுபடி செய்ததன் வாயிலாக விவசாயிகளுக்கு ரூபாய் 125 கோடி அளவுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கப் பெற்றது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டினாலும், முறையாக, அவ்வப்போது அசல், வட்டி, அபராத வட்டி முதலியவற்றை கட்டிய முறையான, ஒழுங்கான விவசாயிகளின் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது சற்று வருத்தத்திற்குரியது. எனவே, அவர்களைக் கருத்தில்கொண்டு, அவர்கள் கட்டிய வட்டி, அபராத வட்டி முதலியவற்றை திருப்பித் தர இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

மேலும், வட்டி கட்டுவதற்கு கடைசி நாளான 28-2-1987 அன்று பல சொசைட்டி செயலாளர்கள் ஊரில் இல்லாமல் இருந்து இருக்கிறார்கள். அதனைக் கருத்தில்கொண்டு, மேலும் 15 நாட்களுக்கு வட்டி கட்டுவதற்கு அவகாசம் தந்து நீட்டித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவ, மாணவியருக்கு இலவச பாடப் புத்தகங்கள், சீருடைகள் வழங்குவதை கல்வியாண்டின் துவக்கத்திலேயே வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதோடு, என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் இன்னும் இலவச பாடப் புத்தகங்கள், சீருடைகள் வழங்கப்பெறவில்லை என்பதையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்றைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் முதன் முறையாக உரையாற்றுகிறபோது இந்த நாட்டு மக்களை 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு நான் அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மக்கள் நல்ல கல்வியறிவைப் பெறவேண்டி, புதிய கல்விக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனை ஏற்று புதிய கல்விக் கொள்கை தமிழகத்தில் சிறப்புற நடைபெற தகுந்த நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 2] (திரு. கி. வெங்கடாசலம்)

என்னுடைய தொகுதியில், லால்குடி, புள்ளம்பாடி, செங்கரைபூர், ஆகிய இடங்களில் ஆதி திராவிடர் நலத் துறையின் சார்பில் அல்லது பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறையின் சார்பில் பள்ளி மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் அமைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987-88 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்களுக்கும், கிராமங்களில் உள்ள ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும் இலவசமாக செருப்பு வழங்கும் திட்டம் பாராட்டுக்குரியது. இதனால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் செருப்பு தைப்போர்பயன் பெறுவர். அவர்களது சொசைட்டி, போன்றவை முறையாக நடைபெற இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்று ஆண்டுகளில் 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு குறிப்பிட்டாலும் இந்த ஆண்டு அதற்காக எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்படும் என்பது தெளிவாக இல்லை. மேலும், எல். ஆர்.இ.பி., ஆர். எஸ்.இ.ஜி.பி. போன்ற திட்டங்களின் வாயிலாகக் கட்டப்படும் தொகுதி வீடுகள் தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்துவ மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்யவேண்டும்.

வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 6,000 கழிப்பிடம், சாலை போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க ரூ. 3,500 என்று இருப்பதால் நிறைய முறைகேடுகள், தவறுகள் ஆங்காங்கே நடைபெறுகின்றன. இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சருக்கு என்று தனியாக ஒதுக்கப்படும் அந்தப் பணத்தினை முழுமையாக செலவழிப்பதே இல்லை. எனவே இந்த ரூ. 3,500ஐயும் சேர்த்து ஒட்டுக் கட்டிடமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கட்டித் தருவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் திருநெல்வேலி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு முதலிய மாவட்டங்கள் நிர்வாக நலன் கருதி பிரிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம் மட்டும் தான் பிரிக்கப்பட்டது. மற்ற மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படாதது கண்டு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை பொருளற்றதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனவே இந்த ஆண்டாவது, திருச்சி மாவட்டத்தை மூன்றாகப் பிரித்து, ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளவாறு பெரம்பலூர் திருவள்ளூர் மாவட்டம் என்றும், திருச்சி இந்திரா மாவட்டம் என்றும், கரூர் பக்தவத்சலம் மாவட்டம் என்றும் உருவாக்கித் தந்திட வேண்டுமாய் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. வெங்கடாசலம்] [1987 மார்ச் 2]

இலங்கை இனப் பிரச்சனைக்கு முடிவாகவும், இருசாராரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலும் தீர்வு காண இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் மைய அரசு எடுக்கும் அனைத்து நல்ல முயற்சிகளும் வெற்றியடையவும், அதற்குத் துணை நிற்க வேண்டுமாய் மாநில அரசை வேண்டியும் விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) பேரவைக் கூட்ட நேரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூட்டத்தில், பேரவைக் கூட்டங்களை காலை 10 மணிக்குத் தொடங்கி பிற்பகல் 2 மணிக்கு முடிக்கலாம் என்றும், காலை 10 மணி முதல் 11 மணி வரை வினாக்கள்—விடைகள் நேரமாக இருக்கலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவு 3-3-1987, நாளை முதல் அமலுக்கு வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(7) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—
விவாதம்—(தொடர்ச்சி)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பிப்ரவரி 27 ஆம் நாள் மேதகு ஆளுநர் அவர்களால் ஆற்றப்பட்ட உரையைப் பாராட்டி, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே சொல்ல விழைகிறேன்.

மொத்தத்தில், இந்த ஆளுநர் உரை வருங்காலத்தை எதிர்நோக்கி வருங்கால தமிழகம் வளமோடு சிறக்க வேண்டுமென்று மக்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லாமல் பொருளாதாரத்திலே உயர்வு காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நல்லமுறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற, பல்வேறு கொள்கைகளை அடிப்படையாகச் சொல்லி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற உரையாகும். தொழில் துறை, பொதுவாகவே இயற்கையின் பிடியிலே இருக்கின்ற இருப்பு, மின்சாரம், நீர்வளம் என்ற மூன்று முக்கிய பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் வளர் முடியும். இயற்கையிலேயே, தமிழகத்தில் இந்த மூன்று—இரும்பு, மின்சாரம், நீர்வளம்—மற்ற பாநிலங்களைவிட குறைந்த அளவிலே கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருந்தாலும், இவற்றை வைத்து, குறைந்த அளவிலே இருக்கிற இயற்கை வளங்களை வைத்துக்கொண்டு நல்ல நிர்வாக அமைப்பின் காரணமாகவும், திறமையான கொள்கைகளின் காரணமாகவும், நல்ல அடிப்படையான நிர்வாகத்தைக் கொண்டுவருவதன் காரணமாகவும் தொழில் வளர்ச்சியிலே ஓரளவிற்கு நல்ல முன்னேற்றத்தை தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது.

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

சில பெரிடவர்கள், டையத்திலே ஆட்சியிலே இருக்கிற பெரிடவர்கள்கூட, கடந்த காலங்களில் எல்லாம் தமிழகம் மூன்றாவது இடத்திலே இருந்தது, இப்போது பதின்மூன்றாவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொல்பவர்கள் குஜராத்திற்கும், பஞ்சாபுக்கும் அடுத்து தமிழகம்தான் இருக்கிறது என்பதை அறிவார்கள். இதற்கு முன்னாலே வேறு எந்த மாநிலம் இருக்கிறது என்பதை அவர்களால் இதுவரை அறுதியிட்டுக்கூற முடியவில்லை. ஆனால் உண்மையிலேயே மாநிலத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சியை எப்படிக் கணக்கிடவேண்டும்? 'டிக்' மூலமாகவும் 'சிப்காட்' மூலமாகவும் நாட்டிலே தொழில் தேசடங்கு பவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு மூலதனத்தை அரசு தருகிறது என்பதை வைத்தும் அதில் எவ்வளவு முதலீட்டைத் தமிழக அரசு போட்டிருக்கிறது என்பதைவைத்தும் அதைப் போலவே தனியார்கள் எவ்வளவு முதலீட்டில் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதைவைத்தும் அதைப்போலவே தமிழகத்தில் கடந்த ஆண்டுகளில் எவ்வளவு சிறு தொழில்கள் பதிவாகி இருக்கின்றன என்பதை வைத்தும் இந்த மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது, எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட வேண்டும். ஆனால் கணக்கையெல்லாம் விட்டுவிட்டு மேலெழுந்தவாரியாக ஏதோ சொல்கிறோம் என்று கணக்கிட்டு, தமிழகம் பின்தங்கி விட்டது, பின்தங்கி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே முன்னேறி இருக்கிற பஞ்சாப் மாநிலத்திலேகூட இன்றைக்கு அமைதியின்மை காடணமாக, தொழில் ஓரளவிற்கு முடக்கப் பட்டுத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்திலே தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவரின் காலத்திலேதான் தொழில் அமைதியை உருவாக்கி, தொழிலாளர் நண்பர்களுள் ஒற்றுமையை உருவாக்கி இங்கே தொழில் வளர்ச்சியிலே மிக அதிகமான ஒரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிற வகையில்தான் ஆளுநர் உரையில் இது குறித்துக் குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். இனி வரும் நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஒரு அடித்தளமாகத் தொழில் துறைக்கு இந்த அரசு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருப்பதைக் குறித்து நான் பாராட்டு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருப்பது மின் சாரமாகும். மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழகத்தில் இருந்த அரசு உற்பத்தியில் அதிக நாட்டம் செலுத்தாமலேயே

[டாக்டர். கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 மார்ச் 2]

விட்டு விட்டதால் ஒரு மந்த நிலை, ஒரு தேக்க நிலை இங்கே ஏற்பட்டு விட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் பின்னாலே வருகிற அரசுகூட கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே இங்கே வளர்ச்சியே கூட தடைப்பட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. இது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். 1977ஆம் ஆண்டு வரை தமிழகத்தில் மின் உற்பத்தியில் அதிக நாட்டம் கொள்ளாத காரணத்தால் இங்கே பொருளாதாரத்திலும் சரி, வளர்ச்சியிலும் சரி மிகப் பெரிய பாதிப்பே ஏற்பட்டது. ஆனால் அதைப் போக்குகிற விதத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வந்து தமிழக அரசும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் சீரிய முறையில் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள்.

பருவமழை பொய்த்ததன் காரணமாகப் புனல் திட்டங்களின் மின் உற்பத்தி குறைந்த நிலை ஏற்பட்டாலும் அனல் மின் நிலையங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது கடந்த 10 ஆண்டுகளில்தான் என்பதை நாம் அறிவோம். இப்போது புதிதாக அண்மையில் மேட்டூர் அனல் மின் நிலையத்தை மத்திய அரசின் உதவியோடு தொடங்க இருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் அறிவோம். இப்படிப் பல்வேறு திட்டங்களைத் திறமையோடு இங்கே உருவாக்கி மத்திய அரசின் உதவியோடு அவற்றையெல்லாம் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த திட்டம் காடாம்பாறை மின் திட்டம். அதைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தான் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு சீரான மின் விநியோகம் நடக்க இருக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் வருங்காலத்தில் மின் உற்பத்திக்குத் தமிழகத்தில் இன்னும் அதிக கவனமும், அதிக நிதி ஒதுக்கீடும் இந்த அரசு செய்ய இருக்கிறது என்று கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எவ்வளவோ குறைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே வெளியேயும் குற்றங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எந்தக் கட்சியானாலும் சரி—அது எதிர்க் கட்சியானாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியானாலும் சரி—தமிழகத்தில் அரிசியின் விலை ஏறிவிட்டது என்று இதுவரை பேசியதில்லை. உணவுப் பொருள்களுக்கு இங்கே தட்டுப்பாடு வந்துவிட்டது என்று இதுவரையாரும் குற்றஞ்சாட்டிப் பேசியதில்லை. இப்படிப் பட்டதோர் நிலை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழகத்தில் மட்டும் தான் இருக்கிறது. இங்கேதான் எல்லாப் பொருள்களும்—அத்தியாவசியப் பொருள்கள் அனைத்துமே எல்லோருக்கும்

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

குறைந்த விலையில் கிடைக்கின்றன. இதைத் தமிழக அரசும், தமிழக முதல்வர் அவர்களும் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி அதற்காகப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இயற்கை சீற்றங்கள் காரணமாக, அல்லது பருவ மழை தவறினாலும் உணவு உற்பத்தி தமிழகத்தில் குறைந்து போனாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப் படாமல் வேறு மாநிலங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை வாங்கி வந்து நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக மக்களுக்குச் சீராக விநியோகம் செய்வதில் தனியான கவனம் செலுத்தி நாட்டிலேயே நல்லதோர் ஆட்சியை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவேதான் உணவு உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் கூட மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற உணவுப் பொருள்கள் எந்தவித விலை ஏற்றமுமில்லாமல் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. எந்தவிதமான விலை ஏற்றமுமில்லாமல் கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து ஒரே சீரான விலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைத் தமிழக அரசு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினை என் பதற்கே இங்கே இடமில்லாமல் தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது. எனவே இவ்வளவு பெரிய உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கிற தன்மையும் பாங்கும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழக முதல்வருக்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது. அந்த வகையில் 10 ஆண்டுகளாக அவர் இங்கே பீடுநடை போட்டு வருகிறார். எனவேதான் வருகிற காலத்திலும் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற் கொள்ளப்படும் என்றும் உணவு உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படும் என்றும் ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தொலைக்காட்சி நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில் கொடைக்கானலில் புதிதாக தொலைக் காட்சி நிலையம் உருவாகியதன் காரணமாகத் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள மக்கள் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு மத்திய அரசு உதவியிருக்கிறது. இந்த மையத்தை மத்திய அரசு மாநிலத் திற்கு வழங்கியிருந்தாலும் கூட அதன் மூலம் ஒளி பரப்பப்படும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நாட்டு மக்களுக்கு விஞ்ஞான பூர்வமான வளர்ச்சியைப் பற்றியும், அகில உலக வளர்ச்சியைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்தாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதில் பெரும் பாலான நிகழ்ச்சிகள்—தற்போது காலையிலும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்—வேறு மொழியில், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் புரியாத மொழியில் அவர்கள் அறியாத மொழியில் ஒளிபரப்பப்படுவது எப்படி நியாயமாகும்? மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. சமரசம் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். காலையில் ஒளிபரப்பப்படுவது முழுவதும் இந்தி

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 மார்ச் 2]

மொழியில் மட்டும் ஒளிபரப்பப்படுகிறது. அதனால் தமிழ் நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் 1 சதவீதம் கூட பிரயோசனம் இல்லை, பயனில்லை. வீணாக அந்தக் காலை ஒளிபரப்பை மைய அரசு முழுக்க முழுக்க இந்தியிலேயே பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நிறுத்திவிட வேண்டும். அல்லது ஆளுக்குப் பாதியாக நடத்த வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் கேட்டுப் பெற வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். அதனாலேதான் சொல்லுகிறேன். கொஞ்ச நேரம் தமிழிலும், கொஞ்ச நேரம் இந்தியிலும் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, தமிழில் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்புவதற்கான முயற்சிகளில் மைய அரசு ஈடுபட வேண்டும். மைய அரசுக்காக வக்காலத்து வாங்கும் நண்பர்கள் இதற்காகச் சொல்ல வேண்டும். காரணம் நாம் தமிழர்களாகப் பிறந்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கிறோம். அப்படிப் பிரதிபலித்தால்தான் அது காந்திய உணர்வாக இருக்க முடியும். ஆகவே இந்த உணர்வுகளை அவர்கள் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையே இந்த மன்றமும் வலியுறுத்த வேண்டும்.

கள், சாராயக் கடைகளை மூடியதன் மூலமாக இன்றைக்கு அரசுக்கு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், மக்களின் நலன் கருதி, ஏழை மக்கள் கெட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக, மக்கள் உடல்நலம் கருதி காந்தியின் கொள்கையை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தை தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அதனாலே ஏற்படுகிற பாதிப்புகளிலிருந்து நிவாரணம் காண வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய தலையாய கொள்கையாகும். அந்த அடிப்படையிலே, கள் இறக்குகிற தொழிலாளர் களுடைய குடும்பங்கள் நஷ்டத்திலே அழிந்து விடக் கூடாது என்பதற்காக குடும்பத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் தந்து வேறு தொழில் செய்ய உதவிகரமாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதி, தாராள மனப்பான்மையோடு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தக் கொள்கையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி ஒன்றைச் சொன்னார். இந்த மாநில அரசு, மாண்புமிகு முதல்வர் சினிமாவில் நடிப்பதைப் போல, இரட்டை வேடம் போடுகிறது என்று குறிப்பிட்டார். இந்த மாநிலத்தில் இரண்டு விதமான மதுவிலக்குக் கொள்கை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு அப்படிச் சொன்னார். ஒரு இயக்கம் பல்வேறு மாநிலங்களில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் இந்

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

மாநிலத்தில் பூரண மதுவிலக்கு வேண்டும் என்று கேட்கிறார். மதுவிலக்கை ரத்து செய்து விட்டு பூரணமாக அருந்துங்கள். எப்படி வேண்டுமானாலும் இருங்கள் என்று காந்திய கொள்கையைக் கடைப் பிடிப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வேடம் போடுவதற்கு என்றாலும் முகம் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதுவும் இரண்டு விதமான வேடம் போடுவதற்கு திரு. தங்கமணி போன்றவர்களுக்கு அழகான முகம் கிடையாது. அது புரட்சித் தலைவருக்கு மட்டும் தான் உண்டு. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த சூலி). அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

காங்கிரஸ் கட்சி பல மாநிலங்களை ஆள்கிற ஒரு கட்சி. மாநிலத்திற்கு ஒரு கொள்கை என்றும், ஆளும் கட்சியாக உள்ள மாநிலத்தில் ஒரு கொள்கை என்றும், எதிர்க்கட்சியாக உள்ள மாநிலத்தில் வேறு ஒரு கொள்கை என்றும் நிர்ணயிப்பது தவறாகும். அது கூடாது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் பேசுகின்றபோது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களை அடுக்கடுக்காகச் சொன்னார். அப்போதெல்லாம் நான் தலையிட்ட நேரத்தில் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள், “வேண்டாம், கடைசியில் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, ஏழைத்தாய்மார்களுக்கு இலவசமாக காலணி தருகிற திட்டத்தைப் பார்த்து கேலி பேசுகிறார்கள். கேலி இன்றைக்கு மட்டும் அவர்கள் பேசவில்லை. நாட்டு மக்களின் நலனுக்காக தமிழக முதல்வர் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் அறிமுகப்படுத்திய காலத்திலே இப்படித்தான் பேசினார்கள். இன்றைக்கு முதியவர் பேசினார், இன்றைக்கு இளையவர் பேசுகிறார் சத்துணவுத் திட்டத்தை அறிவித்த நேரத்தில் இதே அவையில் கேலி பேசினார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது அதைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்று கேட்டவர்கள், பின்னாலே தேர்தலைச் சந்திக்கும்போது, இன்னும் சிறப்பாக இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

அதைப்போலவே இன்றைக்குக் காலணி தருகிற திட்டத்தை மிகக் கேவலமாகப் பேசுகின்ற உறுப்பினர் சார்ந்துள்ள அந்த இயக்கம் பிற்காலத்திலே “பூட்ஸ்” தருவோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். அதிலே நியாயம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். யார் யார் பார்வைக்கு எது எது படுகிறதோ அது அது அவர்கள் பார்வைக்கு படக்கூடும். நாட்டில் ஏழைக் குழந்தைகள், ஏழைத் தாய்மார்கள் வெய்யிலில் நடக்கிறார்கள். பாவம் அவர்கள் கால்கள் வெந்துவிடக் கூடாது, அவர்கள் காலணி வாங்கக் கூட வசதியில்லாமல் வெற்றுக் காலோடு நடக்கக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்களே என்று கருதி அந்த ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும், ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும் காலணி தரவேண்டும் என்ற சிறப்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 மார்ச் 2]

பான திட்டத்தை தமிழக முதல்வர் அறிவித்தால், “தாவணியைக்கூட தாருங்கள்” என்று இவர் கேட்கிறார் என்றால், புரட்சித் தலைவர் ஏழைகளின் காலைப் பார்க்கிறார், இவர் எங்கே பார்க்கிறார் என்பதை நீங்களே புரிந்துகொள்ளுங்கள். தாவணி கேட்கிறார் என்றால் இவர் எங்கே பார்க்கிறார் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஒரு அரசின் திட்டங்களை, ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைகளை கேலி பேசுகின்றபோது எச்சரிக்கையாகப் பேச வேண்டும். எதையெதைச் சொல்ல வேண்டும், எதையெதை விட வேண்டும் என்பதை யோசித்துப் பேச வேண்டும். இவர் பேசுகிறபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேலி பேச வேண்டுமென்பதற்காக எதை வேண்டுமானாலும் பேசிவிட்டு சென்றுவிடக்கூடாது.

(பிற்பகல் 1-10)

இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பாலில் விஷம் கலந்து விட்டது, அதனாலேதான் தூக்கி எறிந்து விட்டோம், கொட்டி விட்டோமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தப் பறவைக்கும் இல்லாத ஒரு சிறப்பு அம்சம், எந்த விலங்குக்கும் இல்லாத ஒரு சிறப்பு அம்சம் அன்னப் பறவைக்கு உண்டு. அன்னப் பறவை மட்டும்தான் பாலோடு விஷம் கலந்தாலும், பாலை அருந்திவிட்டு, விஷத்தை விட்டு விட்டு வரும். அதைப் போலத் தான், எந்த மனிதருக்கும் இல்லாதச் சிறப்புக் குணம், எந்த உலகத்திலும் எந்த மனிதருக்கும் இல்லாத மிகப் பெரிய ஆற்றல் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மட்டும் உண்டு. அதனாலேதான் பாலை மட்டும் அருந்திவிட்டு, விஷத்தை அங்கேயே விட்டுவிட்டார். இன்னும் சொல்லப்போனால், யார் விஷத்தைக் கொட்டினார்களோ, அவர்களுக்கு அந்த விஷத்தை அனுப்பியிருக்கிறார். அதிலே அவர் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார். அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பேசுகிறபோது எதையெதை, எப்படி எப்படி, எங்கே பேச வேண்டுமோ அங்கே யோசித்துப் பேச வேண்டும்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்திலே பெரும்பான்மையான மாவட்டங்கள் இன்றைக்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மாவட்டங்களில் எல்லாம் வருமுன் காக்கும் அரசாக இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள், கடந்த காலத்திலும் சரி, இன்றைக்கும் சரி, எந்தக் கிராமத்திலும் குடிநீருக்காகப் பெரிய தட்டுப்பாட்டை உருவாக்காமல், அதிக வரு

1987 மார்ச் 2] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

வாய் இல்லாமல் போனாலும், ஏழை மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்க வேண்டுமென்று அனைத்து கிராமங்களிலும் ஓரளவுக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அது குறித்து நீண்டதொரு அறிக்கையை மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் இன்றைக்கு சமர்ப்பித்தார்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆத்தூர் தாலுக்கா மட்டும்தான் வறட்சியால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதாக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்ததாகவும் அதனால் ஆத்தூர் தாலுக்காவுக்கு மட்டும்தான் இப்போது திட்டங்கள் வருவதாகவும் சொன்னார்கள். அது தவறான நடவடிக்கையாகும். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒமலூர் தாலுக்கா, ராசிபுரம் தாலுக்கா, திருச்செங்கோடு தாலுக்கா, நாமக்கல் தாலுக்கா எல்லாம் வறட்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஆத்தூர் தாலுக்காவுக்குத் தரப்படும் சலுகை அனைத்து தாலுக்காக்களுக்கும் தரப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மொத்தத்திலே மக்களுடைய நலன்களுக்காகவும், மக்களுடைய ஏற்றத்திற்காகவும் நல்ல கொள்கைகளைத் கொண்டு வந்துள்ள இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதை விட்டு, தங்கள் ஆசைகள் நிறைவேறாத காரணத்தால், எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் அண்ணாவின் பெயரால் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்ற உணர்வோடு, அண்ணாவின் பெயரை இழுத்து, குற்றவாளிகள் தப்பித்துக்கொள்ள முயலக்கூடாது. அண்ணாவுக்காக நாங்கள் செய்தோம், அண்ணா சொன்னதைச் செய்தோம் என்று சொல்லி, அதனாலே தப்ப வேண்டுமென்று நினைத்து, வெடி குண்டைத் தூக்கிக்கொண்டு திரியக்கூடாது. குற்றவாளி என்று கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் அண்ணாவின் பெயராலே வக்காலத்து வாங்கக் கூடாது. போட்டோ ஸ்டூடியோ முதலாளியை அடிக்கப் போனவர்களுக்கெல்லாம் அண்ணாவின் பெயராலே வக்காலத்து வாங்கக் கூடாது. அண்ணாவைத் தெரியாதவர்கள் எல்லாம், அண்ணாவைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் எல்லாம், அவர் பெயரைச் சொல்லி தப்பிப்பதற்கு முயலக்கூடாது.

இராஜேந்திரன் என்ற டைரக்டருக்காக இங்கே வக்காலத்து வாங்கினார்கள். அவர் தெருச் சண்டைக்குப் போயிருக்கிறார். ஒரு போட்டோ ஸ்டூடியோவுக்குப் போய், தகராறு செய்து, அங்கே கண்ணாடியை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வக்காலத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். அண்ணாவின் பெயராலே கேட்கிறோம், எப்படி நீங்கள் கைது செய்யலாம் என்று கேட்கிறார்கள். எப்படி வழக்குத் தொடரலாம் என்று கேட்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் அண்ணாவின் பெயராலே தப்ப முடியாது. ஒரு தவறு செய்தால்,

[டாக்டர். கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 மார்ச்]

அதைத் தெரிந்து செய்தால் அவன் தேவன் என்றாலும் விட மாட்டேன் என்பதுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை நிலைநாட்டத்தான், நாட்டிலே எப்படிப்பட்டவர்கள் என்ன தவறு செய்தாலும், அதை நீக்குவதற்குத் தயாராக இன்றைக்கு அவர்கள் பீடு நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ஆளுநர் உரையை மொத்தத்தில் வரவேற்று, விடை பெறுகிறேன்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநில ஆளுநர், மேன்மை தங்கிய திரு. எஸ். எல். குரானா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன். அவருடைய உரையிலே, நமக்கெல்லாம் புத்தாண்டு வாழ்த்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் இந்த நேரத்தில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே மது விலக்கைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1-1-1987-லே இருந்து கள்ளுக்கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் எடுத்து விட்டார்கள். அதற்காக நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே, கள்ளையும், சாராயத்தையும் குடித்துப் பழகிவிட்டவர்கள், அந்தப் பழக்கத் திற்கு அடிமையாகிவிட்டவர்கள் இன்றைக்குப் பிராந்திக் கடைகளையும், பீர் கடைகளையும் தேடி, ஓடி கும்பலாகக் குடித்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே அவர்களுடைய குடும்பத்திலே குறிப்பாக மனைவி மார்கள் எத்தனையோ பேர்கள் தங்களுடைய இன்னுயிரை ஈந்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, நான் சர்க்காரைக் கெட்டுக் கொள்வதெல்லாம், தயவு கூர்ந்து கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடைகளை எடுத்ததைப் போல, இந்த பீர், பிராந்தி கடைகளையும் எடுத்துவிடவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது உதவி ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே தொழில் அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு நாளைக்கு ஒரு தொழிற்சாலை என்ற நிலையிலே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுபோலவே, தற்போதுள்ள சர்க்காரிலே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமான பெரிய தொழிற்சாலைகளையும், குடிசைத் தொழில்களையும், நடுத்தர தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டு வரவேண்டும். கோடானுகோடி பேர்கள், ஏழைகள், படித்தவர்கள் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் துன்பத்திலே ஆழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக் கெல்லாம் மறுவாழ்வு கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

என்னுடைய வந்தவாசிப் பகுதியிலே, சர்க்கரை ஆலை வர இருந்ததாகவும், அதை நம்முடைய மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய செல்வாக்கிலே திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்திலே கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்றும் வந்தவாசி மக்கள் பேசிக்கொள்கின்றார்கள். அதைப் போலவே, நூற்பாலை ஒன்று வந்தவாசிக்கு வர இருந்ததாகவும், நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. ப. ஜீவரத்தின முதலியார் அவர்கள் அந்த நூற்பாலையை வேறு இடத்தில் வைக்க செய்திருக்கின்றார்கள் என்றும் மக்கள் என்னிடத்திலே சொல்கின்றார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் வந்தவாசியில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வந்தவாசி மிகமிக பின்தங்கிய தொகுதியாக இருக்கின்றது. அங்கே விவசாயத்தைத் தவிர வேறு எந்த தொழிலும் கிடையாது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இடத்திலே ஒரு பெரிய சர்க்கரை தொழிற்சாலை அல்லது நூற்பாலை கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பணி பற்றி சொல்கிறேன். இன்றைக்கும் பத்திரிகைகளிலே பார்ப்போமேயானால், தமிழ்நாடு முழுவதும் வறட்சியினாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலவே என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டமும் வறட்சியாலே பாதிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு விவசாயிகள் பயிர் செய்வதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கின்றது. குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதுபோலவே ஆடுமாதிகளுக்குக் கூட குளம் குட்டையிலே தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட கடுமையான வறட்சி நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சர்க்கார், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலே மிகவும் செல்வாக்கு கொண்டவர்கள். அங்கே இருக்கின்ற பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களிடத்திலேயும் அவர்களுக்கு நல்ல செல்வாக்கு உண்டு. ஆகவே எவ்வளவு அதிகமான பணத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெற முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் உடனடியாகப் பெற்று, நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் குடிநீர் குறையில்லாமல் விவசாயத் தொழிலுக்கும் குந்தகம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வந்தவாசிப் பகுதியிலே இரண்டு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. போன வருடம் வெள்ளத்தால் ஏரிகள் எல்லாம் உடைந்து பாதிப்பு ஏற்பட்டது. பழுதடைந்த கால்வாய்களும்,

[திரு. அ. ஆறுமுகம்] [1987 மார்ச் 2]

ஏரிகளும், நிலங்களும் அப்படியே இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆண்டு வறட்சியினால் நிலைமைகள் மேலும் மோசமாகி இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் சலுகை காட்டி பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சத்துணவுத் திட்டத்தை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை எந்த குறிக்கோளோடு கொண்டு வந்தோமோ அந்தத் திட்டம் நடைமுறையிலே சரியாக இல்லாமல் இருக்கின்றது.

(பிற்பகல் 1-20)

அரிசி, பருப்பு கொடுக்கின்றவர்களிலிருந்து வாங்குகிறவர்கள், சமைக்கிறவர்கள் எல்லோருமே சரியான முறையிலே செயல்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு, மேற்பார்வையிட்டு இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் பலனளிக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பழங்குடியினர் நலத் துறை, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை போன்றவற்றின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்ற மாணவர் இல்லங்களில் தங்கியிருக்கின்ற மாணவர்களுக்காக உணவுக் கட்டணம் கணிசமாக அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் அத்தகைய மாணவர் இல்லங்களில் தங்கி பயிலும் சுமார் 80 ஆயிரம் ஏழையெளிய மாணவர்கள் பயனடைவார்கள். இதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும் குறிப்பிட்ட இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாய்மார்களுக்கும், இளம் சிறார்களுக்கும், இலவசமாக காலணிகள் கொடுக்கின்ற முக்கியமான, புதிய, புரட்சிகரமான திட்டத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியாவிலேயே எங்கேயும் இல்லையென்றால் உலகத்திலே எங்கேயும் இல்லையென்று பொருள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற ஏழையெளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தொழிலாளர்கள், பின்தங்கிய மக்கள், ஆதிவாசிகள், இப்படிப்பட்டவர்களுடைய குடும்பத்திலுள்ள தாய்மார்களும், பிள்ளைகளும், சர்க்கார் இலவசமாக கொடுக்கின்ற செருப்பை போடுவதிலே இருக்கின்ற சந்தோசமும், மகிழ்ச்சியும்,

1987 மார்ச் 2]

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

ஆனந்தமும் இருக்கிறதே—அதை அனுபவித்தால் தான் தெரியும். அதனால் இத்திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். மேலும் இந்தக் காலணிகளை தயார் செய்கிறவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கூட்டுறவு முறையிலே இத்தொழிலை செய்துகொண்டிருப்பவர்கள்— இவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் வேலைவாய்ப்பும், நல்ல வருமானமும் கிடைக்கும். இன்னும் புதிதாக சங்கங்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஏற்பட செய்யலாம். அந்த வகையில் இத்தொழிலை நல்ல முறையிலே விரிவுபடுத்தலாம். மேலும் அவர்களே பலன் அடையும் வகையில் இத்திட்டம் இருப்பதால் நான் மீண்டும் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதில் திருவண்ணாமலையைத் தலைநகராகக் கொண்ட மாவட்டம் ஏற்பட இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். படித்தவர்களுக்கும் கூட அந்த மாவட்டத்தின் பெயர் சுலபமாக வராது. சம்புவராயர் என்கிற பெயர் கொண்ட மாவட்டம் நமக்கு வேண்டாம். எங்களுடைய திருவண்ணாமலை அண்ணாமலைப் பிள்ளை என்றால் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்வார்கள். தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் 10 ஆண்டுக்காலம் சிறையில் இருந்தார்கள். அதுபோல் அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்களும் 10 வருடம் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயரை நினைவு கூரும் வகையில் சம்புவராயர் மாவட்டம் என்பதற்குப் பதிலாக அண்ணாமலைப் பிள்ளை மாவட்டம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். மேலும் திருவண்ணாமலைக்கு அண்ணாமலை என்கிற ஒரு பெயரும் உண்டு. அதுவும் உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் முதலில் திராவிடர் கழகத்திலும் பின்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலும் இருந்து இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. ப.உ. ச. அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினையையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீங்கள் எதற்காக மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறீர்களோ அதுனுடைய தத்துவம், தத்துவத்தினுடைய பலன்கள் ஜனநாயகத்துக்கு உள்ளபடியே சென்றடைய வேண்டுமானால் செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் என்ற மூன்று மாவட்டங்களையும் சேர்த்து தயவு செய்து ஒரு கணக்கிலே அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பிறகு மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

[1987 மார்ச் 2]

வந்தவாசி தாலுக்காவை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அது காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. திருவண்ணாமலைக்கு 70 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது; காஞ்சிபுரம் 25 மைல் தொலைவில்தான் இருக்கிறது. செய்யாறுக்கும் அடுத்த மாதிரி; அரக்கோணத்திற்கும் அதே மாதிரி. இந்த மூன்று தாலுக்காக்களையும் செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலே சேர்த்து அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலை மாவட்டத்திலே, செஞ்சி தாலுக்கா, திருக்கோயிலூர் தாலுக்கா, கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா ஆகிய வற்றைச் சேர்த்து விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இலங்கையிலே இப்பொழுது ஒரு உள்நாட்டுப் போர் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதை எதற்காக உள்நாட்டுப் போர் என்று சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், அந்த நாட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் மத்தியிலே சண்டை நடக்கின்றது. ஆனால் அங்கே சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்; தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து அங்கே சென்றவர்கள். அவர்களை அந்த அரசாங்கம் கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்து பல்லாயிரம் உயிர்களைப் பலி கொண்டிருக்கிறது. இதை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நம்முடைய பிரதம அமைச்சருக்குச் சொல்லி, இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளைவிட வேறு எந்த நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்தப் பிரச்சினை தீருமோ அதை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூர் என்னுடைய நண்பர் திரு. பாரதி அவர்களின் தொகுதி. அந்தத் தொகுதியில் கள்ளச்சாராயம் குடித்து அறுபது பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். இறந்தவர்கள் எல்லாம் மிகவும் ஏழைகள். அந்த எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் முதலமைச்சரோடு பேசி அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்கார் மிகவும் கருணையோடு கருதி அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேருவினுடைய உறுதிமொழி காக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது. இந்தி பேசாத மாநில மக்கள் விரும்புகின்ற காலம் வரை ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாக இருக்கும் என்றார். ஆனால் இன்றைய நிலை இந்தி பேசாத தமிழக மக்கள் இந்தி பேச வேண்டும், அதற்கு வாய்ப்பு எங்களுக்கு வேண்டும், அதை உருவாக்கிக் கொடுங்கள் என்று

1987 மார்ச் 2]

(திரு. அ. ஆறுமுகம்)

கேட்டாலும்கூட சர்வாதிகார முறையில், முடியாதது, இந்தி படிக்கக் கூடாது, ஆங்கிலம்தான் படிக்க வசதி செய்து தர முடியும் என்ற கடுமையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் கட்சி நடிகர்கள் கூட இந்திப்படங்களை இயக்குகிறார்கள். பல நடிகர், நடிகைகள் இன்று தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்திப்படங்களில் நடத்து பெரிய அகில இந்திய நடிகர், நடிகைளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புகழும் செல்வமும் கிடைக்கிறது. அதைப்போல தமிழைப் பயிற்று மொழியாக ஏற்று உடன் நவோதயா பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும். எந்த மாநிலத்திலும் நவோதயா பள்ளிகளை வேண்டாமென்று எந்த மாநில சர்க்காரும் சொல்லவில்லை. அதைப்போலவே நம்முடைய தமிழக சர்க்காரும், இப்பொழுது கல்வியமைச்சரவர்களும் மத்திய சர்க்காரோடு நல்லமுறையிலே விவாதித்துக் கொண்டு வருவதாக நம்முடைய கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தயைசுர்ந்து ‘‘உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்’’ என்பதைப்போல, இந்தியாவிலே எல்லோரும் இந்தி படித்து இந்தி மொழியைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பதைப்போல தமிழகத்திலே உள்ள நாம் அனைவரும் இந்தியைக் கற்று, இந்தியா முழுவதும் நாம் செல்லக்கூடிய வகையிலே, நாம் உண்மையிலேயே இந்தியனாக இருப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (3—3—1987) காலை 10 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-29 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

22. தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள் (போ-V) குறையின் 21—11—1986 ஆம் நாளிட்ட 3217 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4, 1939) 133(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]